

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

(พ.ศ. 2571-2575)

กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
โทร 0 4481 2098 ต่อ 6

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
เรื่อง ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ
(พ.ศ. 2571-2575)

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571-2575) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562

อาศัยอำนาจตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2770 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2568 เรื่อง แนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงได้จัดทำและประกาศประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ซึ่งเกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นที่เกื้อหนุนภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2569

(นางสาวสุวิวรรณ นาคาศัย)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

คำนำ

กระทรวงมหาดไทย กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571-2575) เพื่อให้เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับ พื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 10594 ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2568 เรื่อง แนวทางปฏิบัติการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2571 - 2575) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เพื่อให้เกิดการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ จึงได้จัดทำและประกาศประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571-2575) เพื่อบูรณาการการจัดทำ และประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์ (One Plan) ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่น

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติ

(นางสาวสุวิมล นาคาศัย)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

อนุมัติ วันที่ 8 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2569

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570)	
1. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	1-1
1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป	1-1
1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น	1-3
1.2.1 การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ	1-3
1.2.2 โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่เกิณศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ประสานองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ	1-11
1.2.3 โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิดำเนินการ เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ	1-14
2. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน	1-18
2.1 ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ	1-18
2.2 ผลกระทบ	1-18
3. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข	1-19
3.1 การดำเนินการที่ผ่านมา	1-19
3.2 ปัญหาและอุปสรรค	1-19
3.3 แนวทางการแก้ไข	1-20
ส่วนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2571-2575)	
1. วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด/วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัด	2-1
2. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ	2-1
3. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)	2-3
4. (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14	2-15
5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	2-21
6. (ร่าง) แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค	2-36
7. ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	2-44
8. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น	2-47

สารบัญ (ต่อ)

ส่วนที่ 3 การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2571-2575)

1. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	3-1
2. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นหรือแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	3-4
3. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น	3-8
4. สรุปรภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	3-9
5. ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3-11

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2571-2575)

ส่วนที่ 1

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570)

ส่วนที่ 1 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2566-2570)

1. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ใช้สำหรับเชื่อมโยงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ซึ่งเกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นที่เกื้อหนุนภาพของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 8 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ มีจุดมุ่งหมายให้คนทุกช่วงวัย มีทักษะความรู้ ความสามารถ เป็นคนเก่งคนดี มีคุณภาพ มีสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพและมีการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน มีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติธรรม ชุมชนเข้มแข็ง มีกลยุทธ์ด้านการสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัด การสร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่ การให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมสิทธิสตรีให้มีความเสมอภาค การดูแลเด็ก เยาวชน คนชรา และคนพิการที่ถูกทอดทิ้ง ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกองทุนในการส่งเสริมอาชีพ และส่งเสริมสตรี สนับสนุนการสร้างงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น เป็นการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต และยังสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว มีจุดมุ่งหมายเพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น เป็นการส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ ให้เป็นรูปธรรม ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ปรับปรุงและพัฒนาชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรม วิถีชีวิต รวมถึงความเคารพ และศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า เป็นงานด้านการส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน และส่งเสริมการสร้างตระหนักรู้ในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน เป็นงานด้านส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การผลิตและบริการ และสนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน มีจุดมุ่งหมายเพื่อฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นงานด้านส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูปลูกป่าให้มีทรัพยากรป่าไม้จำนวนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้น้ำในภาคการเกษตร และการนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น / เพิ่มเติมแนวทางในการควบคุมเรื่องอากาศ (ไฟฟ้า , มลพิษ , ฝุ่น)

ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ เป็นงานด้านการส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ประองดอง เพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัดชัยภูมิมีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการ 3 ส่วน ได้แก่

- 1) ราชการบริหารส่วนกลาง มีส่วนราชการส่วนกลางตั้งหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดจำนวน 46 หน่วยงาน
- 2) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีส่วนราชการส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดจำนวน 34 หน่วยงาน แบ่งการปกครองออกเป็น 16 อำเภอ 124 ตำบล 1,619 หมู่บ้าน 27 ชุมชน
- 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 143 แห่ง ประกอบด้วย
 - 3.1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
 - 3.2) เทศบาล 45 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมือง 1 แห่ง และ เทศบาลตำบล 44 แห่ง
 - 3.3) องค์การบริหารส่วนตำบล 97 แห่ง

ความรับผิดชอบด้านโครงสร้างพื้นฐานองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้รับการถ่ายโอนถนนจากกรมทางหลวง กรมการเร่งรัดพัฒนาชนบทกรมโยธาธิการ และสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และได้ขึ้นทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น จำนวน 136 สายทาง รวมระยะทาง 1,091.224 กิโลเมตร พร้อมทั้งได้ดำเนินการสร้างเอง ดังนี้

1. จากกรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท และกรมโยธาธิการ จำนวน 143 สายทาง รวมระยะทาง 1,223 กิโลเมตร
2. จากกรมทางหลวง จำนวน 8 สายทาง รวมระยะทาง 89 กิโลเมตร
3. จากสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม จำนวน 13 สายทาง รวมระยะทาง 56 กิโลเมตร
4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ดำเนินการก่อสร้างเอง ถนนลาดยาง จำนวน 13 สายทาง ระยะทาง 42 กิโลเมตร ถนนลูกรัง จำนวน 307 โครงการ ระยะทาง 664 กิโลเมตร

1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ได้ประเมินผลการดำเนินงาน แบ่งออกเป็น 3 กรณี ดังนี้

1) ประเมินผลการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 143 แห่ง ที่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2566-2570)

2) ประเมินผลการดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดที่ประสานองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิให้การสนับสนุน โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิดำเนินการเอง

3) ประเมินผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อบริการสาธารณะในเขตจังหวัดชัยภูมิ

1.2.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ โดยปรับใช้ตามความเหมาะสมและสภาพพื้นที่ ดังนี้

เชิงปริมาณ

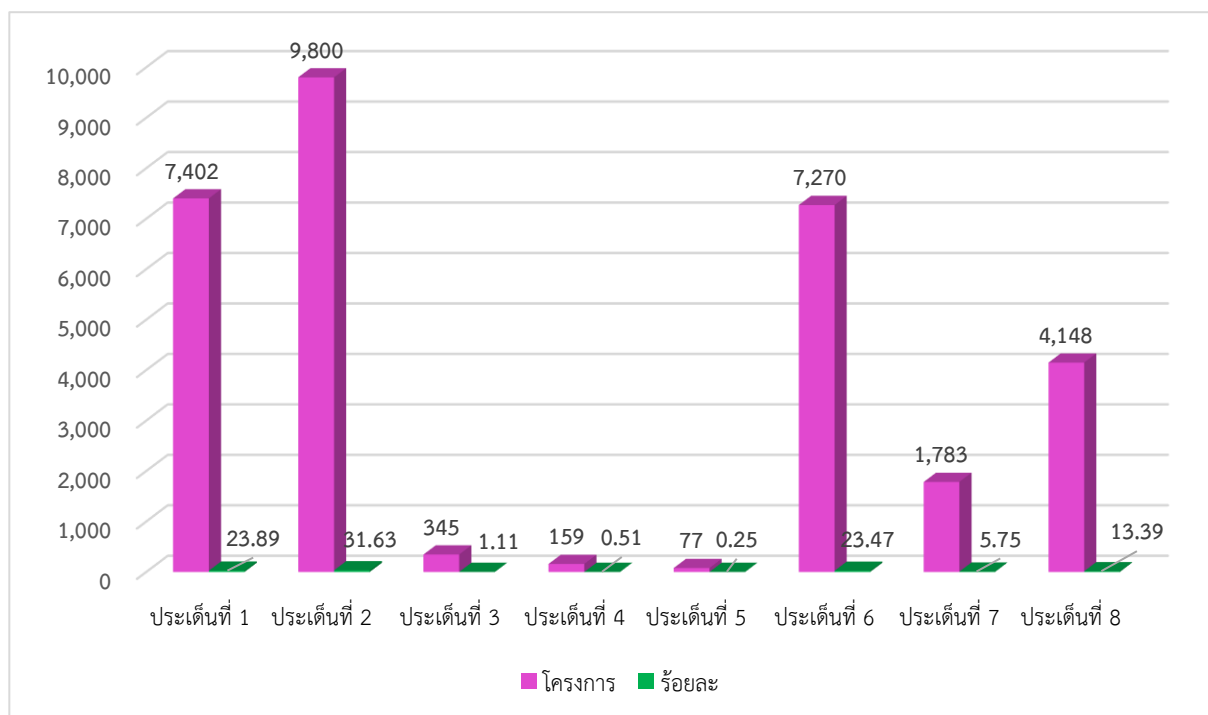
1) โครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการดำเนินงาน พ.ศ. 2566-2569		งบประมาณ พ.ศ. 2566-2569	
	จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	7,402	23.89	2,740,369,276.12	0.94
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	9,800	31.63	4,021,311,707.75	1.38
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์	345	1.11	13,345,538.00	0.01
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว	159	0.51	15,924,836.80	0.01
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า	77	0.25	31,301,400.00	0.01
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	7,270	23.46	283,150,032,383.16	97.42

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการดำเนินงาน พ.ศ. 2566-2569		งบประมาณ พ.ศ. 2566-2569	
	จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน	1,783	5.75	128,473,057.90	0.04
ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ	4,148	13.39	559,849,545.00	0.19
รวม	30,984	100	290,660,607,744.73	100

(ข้อมูลอ้างอิงจากระบบ e-plan องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง พ.ศ. 2566-2570 ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569)

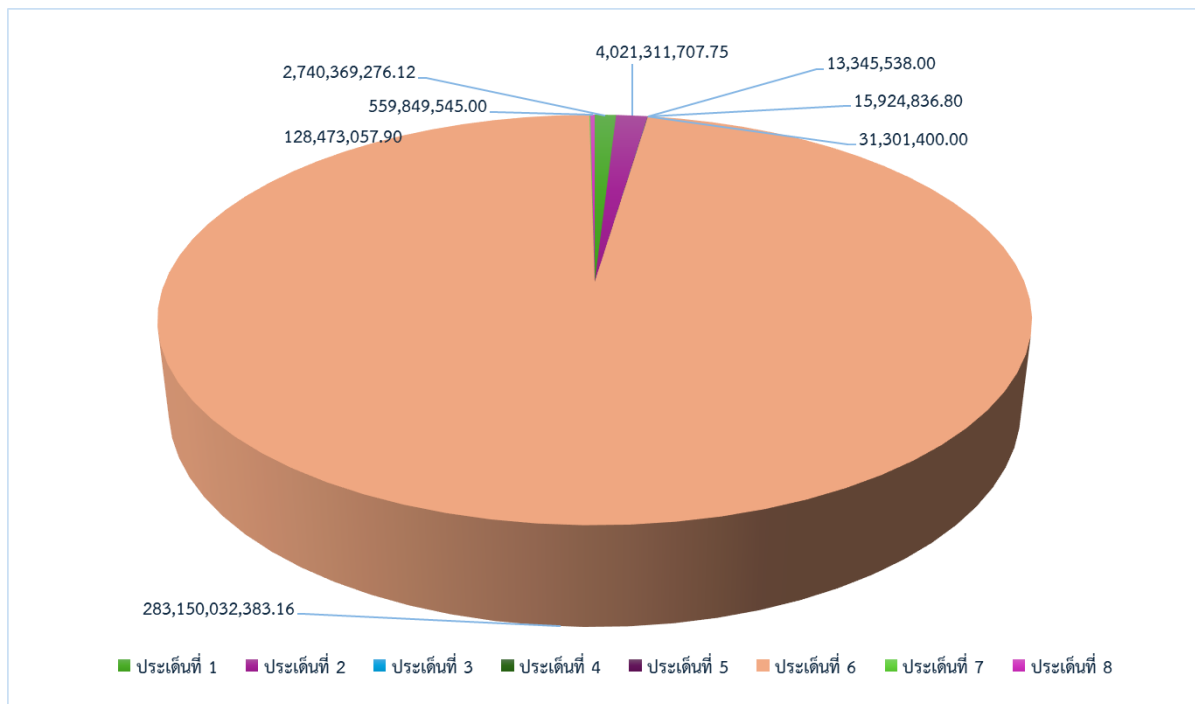
**แผนภูมิแสดงจำนวนโครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
ที่อนุมัติโครงการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569
ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569**

จากแผนภูมิแสดงจำนวนโครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569 เมื่อเปรียบเทียบการอนุมัติโครงการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน มีการอนุมัติโครงการมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 9,800 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 31.63 ของจำนวนโครงการทั้งหมด รองลงมาคือประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ จำนวน 7,402 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 23.89

ของจำนวนโครงการทั้งหมด ส่วนโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่อนุมัติน้อยที่สุดคือ ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า จำนวน 77 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.25 ของจำนวนโครงการทั้งหมด

**แผนภูมิแสดงจำนวนงบประมาณ ที่ปรากฏในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
ที่อนุมัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569
ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569**

จากแผนภูมิแสดงจำนวนงบประมาณ ที่ปรากฏในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569 เมื่อเปรียบเทียบการอนุมัติงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน มีการอนุมัติงบประมาณมากเป็นอันดับ 1 งบประมาณทั้งสิ้น 283,150,032,383.16 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.42 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด รองลงมาคือ ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน อนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 4,021,311,707.75 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.38 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด ส่วนงบประมาณที่อนุมัติตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อนุมัติน้อยที่สุดคือ คือประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ อนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 13,345,538 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

เชิงคุณภาพ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง มีการนำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 8 ประเด็นการพัฒนา เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) โดยปรับใช้ตามความเหมาะสมของสภาพของพื้นที่แต่ละแห่ง เพื่อให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงและสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง ได้อนุมัติโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 30,984 โครงการ เป็นงบประมาณทั้งสิ้น 290,660,607,744.73 บาท แยกตามประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 7,402 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 23.89 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 2,740,369,276.12 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.94 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ให้เข้มแข็งและยั่งยืน โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 9,800 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 31.63 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 4,021,311,707.75 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.38 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 345 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 1.11 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 13,345,538.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 159 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.51 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 15,924,836.80 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 77 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.25 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 31,301,400.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 7,270 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 23.46 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 283,150,032,383.16 บาท คิดเป็นร้อยละ 97.42 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 1,783 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 5.75 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 128,473,057.90 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและงบประมาณ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 4,148 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 13.39 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยอนุมัติงบประมาณทั้งสิ้น 559,849,545.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมด

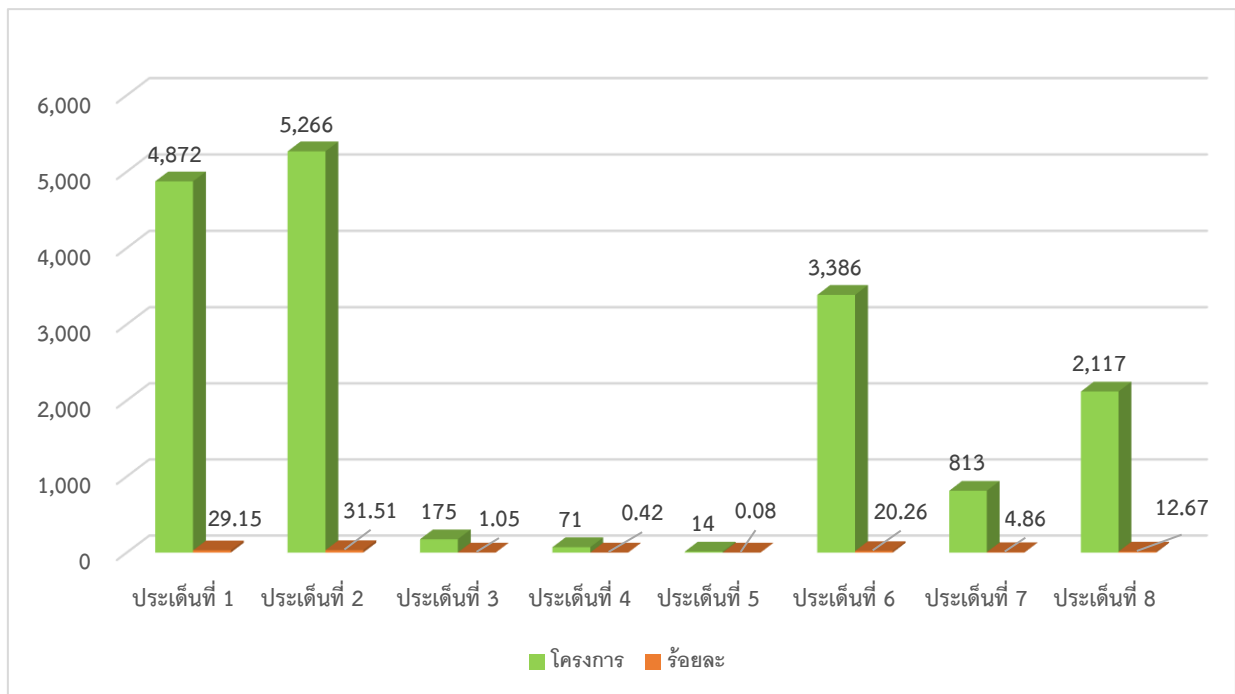
2) โครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง ที่นำไปเบิกจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการดำเนินงาน พ.ศ. 2566-2569		งบประมาณ พ.ศ. 2566-2569	
	จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	4,872	29.15	2,222,951,171.22	36.33
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	5,266	31.51	2,565,941,994.98	41.94
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์	175	1.05	8,695,668.90	0.14
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว	71	0.42	11,693,015.62	0.19
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า	14	0.08	1,700,835.00	0.03

ประเด็นยุทธศาสตร์	ผลการดำเนินงาน พ.ศ. 2566-2569		งบประมาณ พ.ศ. 2566-2569	
	จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	3,386	20.26	886,126,336.55	14.49
ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน	813	4.86	76,111,523.12	1.24
ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ	2,117	12.67	344,809,283.89	5.64
รวม	16,714	100	6,118,029,829.28	100

(ข้อมูลอ้างอิงจากระบบ e-plan องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง พ.ศ. 2566-2570 ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569)

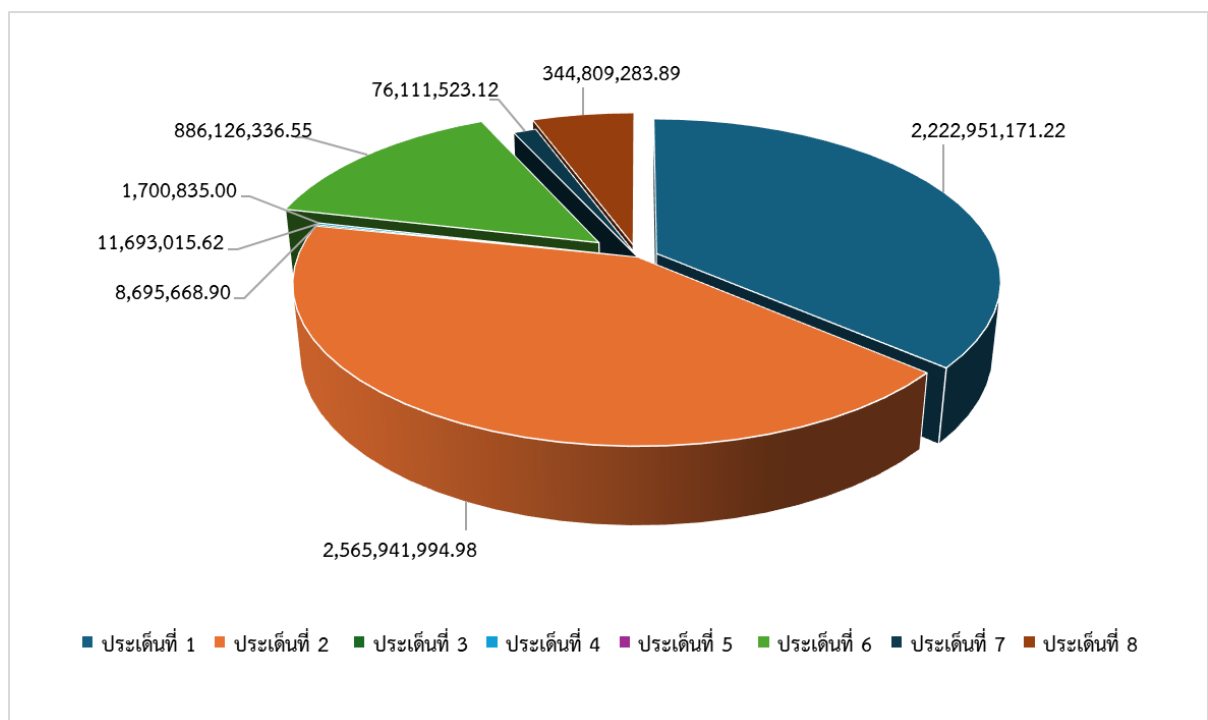
แผนภูมิแสดงจำนวนโครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
ที่นำไปเบิกจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569
ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569

จากแผนภูมิแสดงจำนวนโครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ที่นำไปเบิกจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569 เมื่อเปรียบเทียบการอนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของ

ประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืนมีการเบิกจ่ายมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 5,266 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 31.51 ของจำนวนโครงการทั้งหมด รองลงมาคือประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ จำนวน 4,872 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 29.15 ของจำนวนโครงการทั้งหมด ส่วนโครงการที่เบิกจ่ายตาม ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น น้อยที่สุด คือประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า จำนวน 14 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.08 ของจำนวนโครงการทั้งหมด

**แผนภูมิแสดงงบประมาณที่ปรากฏในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ
ที่นำไปเบิกจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569
ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569**

แผนภูมิแสดงงบประมาณที่ปรากฏในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ที่นำไปเบิกจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569 เมื่อเปรียบเทียบการอนุมัติงบประมาณและนำไปเบิกจ่าย ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืนมีการเบิกจ่ายมากเป็นอันดับ 1 งบประมาณทั้งสิ้น 2,565,941,994.98 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.94 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด รองลงมาคือ ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ เบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 2,222,951,171.22 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.33 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด ส่วนงบประมาณที่อนุมัติและมีการนำไปเบิกจ่ายตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่น้อยที่สุดคือ ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า เบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 1,700,835 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของงบประมาณ ที่เบิกจ่ายทั้งหมด

เชิงคุณภาพ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง มีการนำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 8 ประเด็นการพัฒนา เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) และได้นำไปเบิกจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566-2569 จำนวน 16,714 โครงการ เป็นงบที่เบิกจ่ายประมาณทั้งสิ้น 6,118,029,829.28 บาท แยกตามประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ในปีงบประมาณงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 4,872 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 29.15 ของจำนวนโครงการที่เบิกจ่ายทั้งหมด โดยเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 2,222,951,171.22 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.33 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ให้เข้มแข็งและยั่งยืน โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 5,266 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 31.51 ของจำนวนโครงการที่เบิกจ่ายทั้งหมด โดยเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 2,565,941,994.98 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.94 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 175 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 1.05 ของจำนวนโครงการที่เบิกจ่ายทั้งหมด โดยเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 8,695,668.90 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.14 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 71 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.42 ของจำนวนโครงการที่เบิกจ่ายทั้งหมด โดยเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 11,693,015.62 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.19 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 14 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.08 ของจำนวนโครงการที่เบิกจ่ายทั้งหมด โดยเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 1,700,835.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 3,386 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 20.26 ของจำนวนโครงการ

ที่เบิกจ่ายทั้งหมด โดยเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 886,126,336.55 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.49 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 813 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.86 ของจำนวนโครงการที่เบิกจ่ายทั้งหมด โดยเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 76,111,523.12 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.24 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ที่อนุมัติโครงการและนำไปเบิกจ่าย มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกับประเด็นพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2569 จำนวน 2,117 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 12.67 ของจำนวนโครงการที่เบิกจ่ายทั้งหมด โดยเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 344,809,283.89 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.64 ของงบประมาณที่เบิกจ่ายทั้งหมด

1.2.2 โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่เกื้อหนุนศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ประสานองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิให้การสนับสนุนโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิดำเนินการเอง

เชิงปริมาณ

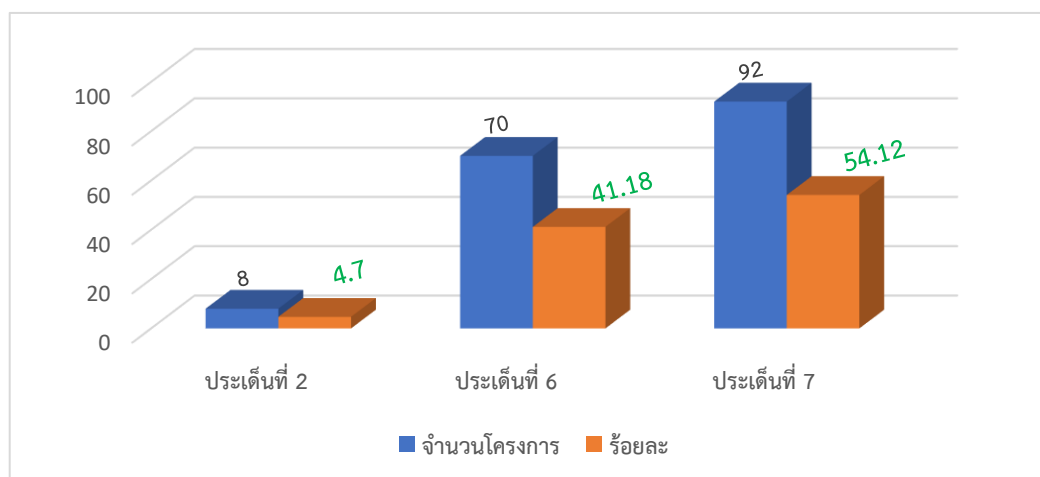
โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่เกื้อหนุนศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ที่ประสานหนังสือร้องขอต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้พิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิได้บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) และให้การสนับสนุนโดยการดำเนินการเอง ประกอบด้วยโครงการติดตั้งโคมไฟฟาส่องสว่างด้วยระบบโซล่าเซลล์พร้อมเสาและอุปกรณ์ติดตั้ง โครงการปรับปรุงและพัฒนาเส้นทางคมนาคม และโครงการขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568

ประเด็นการพัฒนา อปท. ในระดับจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบจ.	ผลการดำเนินงาน พ.ศ. 2566-2568		งบประมาณ พ.ศ. 2566-2568	
		จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ประเด็นที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็ง และยั่งยืน	ยุทธฯ 2 การสร้างความ เข้มแข็งของชุมชนและพัฒนา คุณภาพชีวิต - โครงการติดตั้งโคมไฟฟาส่อง สว่างด้วยระบบโซล่าเซลล์ พร้อมเสาและอุปกรณ์ติดตั้ง	8	4.70	9,959,500.00	4.76

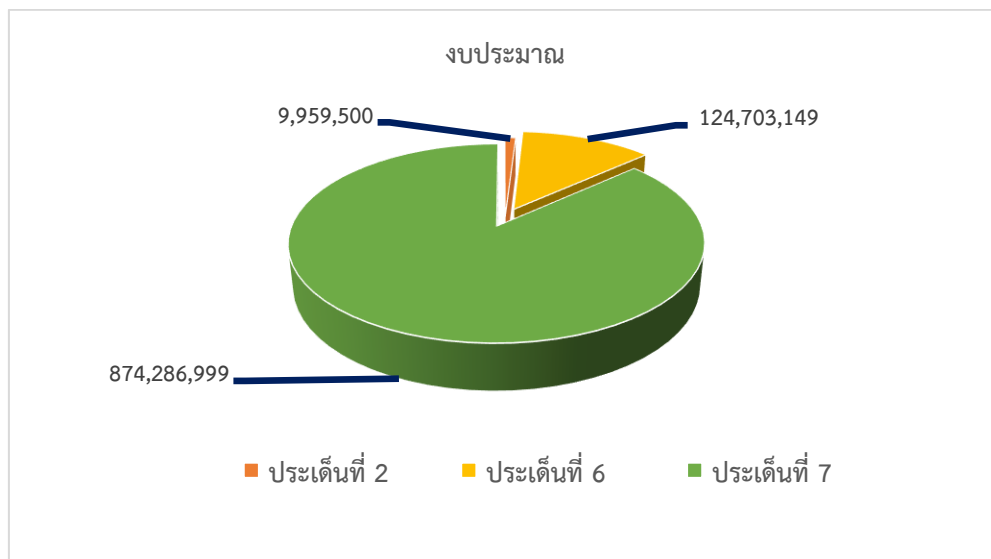
ประเด็นการพัฒนา อปท. ในระดับจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบจ.	ผลการดำเนินงาน พ.ศ. 2566-2568		งบประมาณ พ.ศ. 2566-2568	
		จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ประเด็นที่ 6 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อเตรียม ความพร้อมในการ รองรับการเติบโตทาง เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	ยุทธฯ 5 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน - โครงการปรับปรุง พัฒนา เส้นทางคมนาคม	70	41.18	124,703,149.00	59.69
ประเด็นที่ 7 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบ มีส่วนร่วมและยั่งยืน	ยุทธฯ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - โครงการขุดลอกแหล่งน้ำ	92	54.12	74,286,998.79	35.55
รวม		170	100	208,949,648.79	100

(ข้อมูลอ้างอิงจาก รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) พ.ศ. 2566 -2568)

แผนภูมิแสดงโครงการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดชัยภูมิ โดยดำเนินการเอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568

แผนภูมิแสดง จำนวนงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้การสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ โดยดำเนินการเอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568

จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินโครงการที่เกี่วข้องภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ภายใต้ 3 ประเด็นการพัฒนา จะเห็นว่าการดำเนินการภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วมและยั่งยืน มีการดำเนินการมากที่สุด คือโครงการขุดลอกแหล่งน้ำ จำนวน 92 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 54.12 ของจำนวนโครงการทั้งหมด รองลงมาคือ การดำเนินการภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน คือโครงการเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนาเส้นทางคมนาคม จำนวน 70 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 41.18 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมใช้งบประมาณในการดำเนินการมากที่สุดคือ 124,703,149.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.69 ของจำนวนงบประมาณทั้งหมดที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิให้การสนับสนุน

เชิงคุณภาพ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ได้ประสานหนังสือร้องขอโครงการที่เกี่วข้องภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่สามารถดำเนินการเองได้ ให้้องการบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ สนับสนุนงบประมาณให้ความช่วยเหลือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิได้ดำเนินการให้การสนับสนุนตามอำนาจหน้าที่ โดยดำเนินการเอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 ดังนี้

1. ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ให้เข้มแข็งและยั่งยืน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีการดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 8 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.70 ของจำนวนโครงการทั้งหมดที่ดำเนินการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 170 โครงการ โดยใช้งบประมาณทั้งสิ้น 9,959,500.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.76 จากงบประมาณทั้งหมด 208,949,648.79 บาท

2. ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีการดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 70 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 41.18 ของจำนวนโครงการทั้งหมดที่ดำเนินการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 170 โครงการ โดยใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการทั้งสิ้น 124,703,149.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.69 จากงบประมาณทั้งหมด 208,949,648.79 บาท

3. ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีการดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 92 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 54.12 ของจำนวนโครงการทั้งหมดที่ดำเนินการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 170 โครงการ โดยใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการทั้งสิ้น 74,286,998.79 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.55 จากงบประมาณทั้งหมด 208,949,648.79 บาท

1.2.3 โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิดำเนินการ เพื่อบริการสาธารณะในเขตจังหวัดชัยภูมิ

เชิงปริมาณ

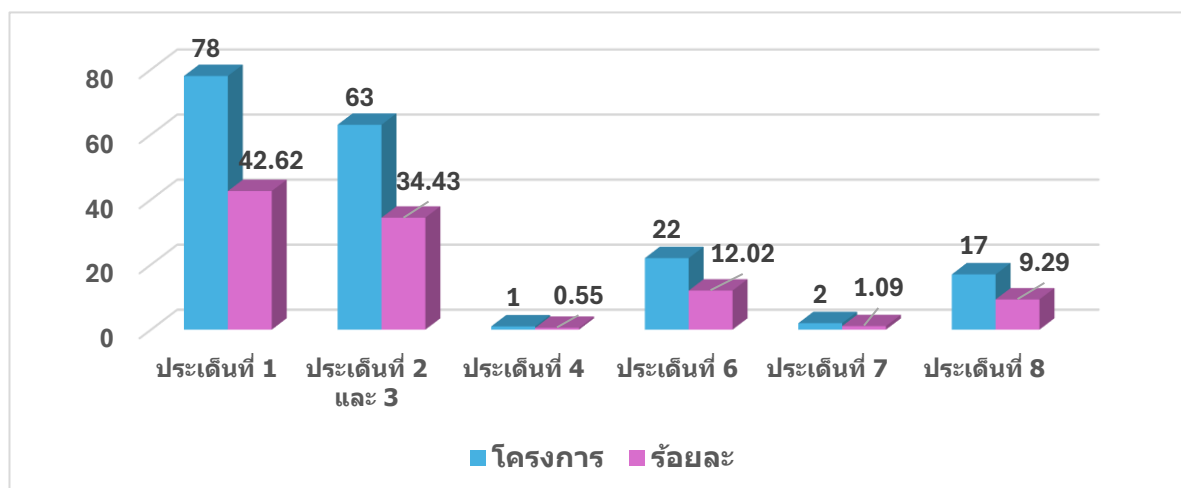
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดชัยภูมิ โดยได้ดำเนินงานโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 ดังนี้

ประเด็นการพัฒนา อปท. ในระดับจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบจ.	ผลการดำเนินงาน พ.ศ. 2566-2568		งบประมาณ พ.ศ. 2566-2568	
		จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคม ที่มีคุณภาพ	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา	78	42.62	274,418,344.10	59.17
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ ประชาชนให้เข้มแข็ง และยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างเสริมความเข้มแข็ง ของชุมชนและพัฒนา คุณภาพชีวิต	63	34.43	140,527,300.00	30.30
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถด้าน การเกษตรและปศุสัตว์					

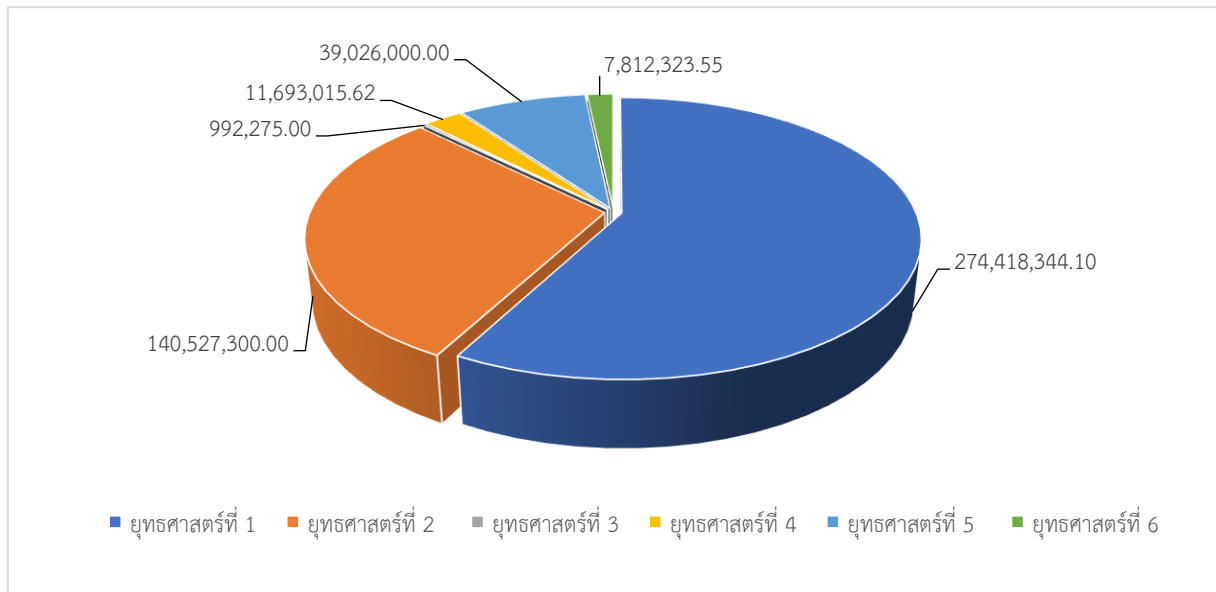
ประเด็นการพัฒนา อปท. ในระดับจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบจ.	ผลการดำเนินงาน พ.ศ. 2566-2568		งบประมาณ พ.ศ. 2566-2568	
		จำนวน (โครงการ)	ร้อยละ	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้าน การท่องเที่ยว	1	0.55	991,480.80	0.21
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อเตรียมความ พร้อมในการรองรับ การเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	22	12.02	39,026,000.00	8.41
ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมี ส่วนร่วมและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	2	1.09	992,275.00	0.21
ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐให้มี ประสิทธิภาพ	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	17	9.29	7,812,323.55	1.68
รวม		183	100	463,767,723.45	100

(ข้อมูลอ้างอิงจาก รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) พ.ศ. 2566 -2568)

แผนภูมิแสดงจำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่น ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ดำเนินการภายใต้ประเด็น
การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด ในภาพรวม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568

**แผนภูมิแสดงการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการพัฒนาท้องถิ่น ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
ดำเนินการภายใต้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด ในภาพรวม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568**

จากการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2568) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินงานเพื่อบริการสาธารณะภายใต้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 183 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 463,767,723.45 บาท โดยประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ มีการดำเนินโครงการด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา มากที่สุด จำนวน 78 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 42.62 ของจำนวนโครงการทั้งหมด มีการเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 274,418,344.10 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.17 ของจำนวนงบประมาณทั้งหมด รองลงมาคือ การดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน และประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ เป็นการดำเนินโครงการด้านส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ การส่งเสริมและสนับสนุน เด็ก สตรี คนพิการ คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ประชาชนในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี การพัฒนาการรักษาพยาบาลเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันควบคุมโรค การฟื้นฟูสภาพ การคุ้มครองผู้บริโภค และอนามัยสิ่งแวดล้อม การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย และป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการพัฒนาระบบบริการสุขภาพของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐาน ครุภัณฑ์ให้มีมาตรฐาน จำนวน 63 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 34.43 ของจำนวนโครงการทั้งหมด มีการเบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น 140,527,300.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.30 ของจำนวนงบประมาณทั้งหมด

เชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีการนำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อบริการสาธารณะในเขตจังหวัดชัยภูมิ ที่ได้ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ.2566-2568 จำนวน 183 โครงการ เป็นงบที่เบิกจ่ายประมาณทั้งสิ้น 463,767,723.45 บาท แยกตามประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ คือยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา มีการดำเนินโครงการเพื่อบริการสาธารณะในเขตจังหวัดในภาพรวมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 78 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 42.62 ของจำนวนโครงการที่ดำเนินทั้งหมด งบประมาณที่ดำเนินการ 274,418,344.10 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.17 ของงบประมาณที่ดำเนินการทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ให้เข้มแข็งและยั่งยืน และประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร และปศุสัตว์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ คือยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาคุณภาพชีวิต มีการดำเนินโครงการเพื่อบริการสาธารณะในเขตจังหวัดในภาพรวม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 63 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 34.43 ของจำนวนโครงการที่ดำเนินทั้งหมด งบประมาณที่ดำเนินการ 140,527,300.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.30 ของงบประมาณที่ดำเนินการทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ คือยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว มีการดำเนินโครงการเพื่อบริการสาธารณะในเขตจังหวัดในภาพรวม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 1 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 0.55 ของจำนวนโครงการที่ดำเนินทั้งหมด งบประมาณที่ดำเนินการ 991,480.80 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.21 ของงบประมาณที่ดำเนินการทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ คือยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีการดำเนินโครงการเพื่อบริการสาธารณะในเขตจังหวัดในภาพรวม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 22 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 12.02 ของจำนวนโครงการที่ดำเนินทั้งหมด งบประมาณที่ดำเนินการ 39,026,000.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.41 ของงบประมาณที่ดำเนินการทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ คือยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการดำเนินโครงการเพื่อบริการสาธารณะในเขตจังหวัดในภาพรวม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 2 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 1.09 ของจำนวนโครงการที่ดำเนินทั้งหมด งบประมาณที่ดำเนินการ 992,275.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.21 ของงบประมาณที่ดำเนินการทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ คือยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีการดำเนินโครงการในงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 จำนวน 17 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 9.29 ของจำนวนโครงการที่ดำเนินทั้งหมด งบประมาณทั้งสิ้น 7,812,323.55 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.68 ของงบประมาณที่ดำเนินการทั้งหมด

2. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน

2.1 ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ

ผลที่ได้จากการดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิในภาพรวม สามารถดำเนินการตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง ได้ดำเนินโครงการที่มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และสอดคล้อง ภายใต้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ ในระหว่างปี พ.ศ.2566-2569 ครอบคลุมทั้ง 8 ประเด็นการพัฒนา จำนวน 16,701 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 6,118,029,811.28 บาท การดำเนินงานภายใต้ประเด็นการพัฒนามากที่สุด คือประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน จำนวน 5,266 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 2,565,941,994.98 บาท การดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขที่ดี สุขภาพแข็งแรง การสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่ การให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมสิทธิสตรีให้มีความเสมอภาค การดูแลเด็ก เยาวชน คนชรา และคนพิการที่ถูกละเลย ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกองทุนในการส่งเสริมอาชีพ และส่งเสริมสิทธิสตรี สนับสนุนการสร้างงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2 ผลกระทบ

ในการดำเนินโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้ 8 ประเด็นการพัฒนา ได้แก่ ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ , ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน , ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์ , ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว , ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า , ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน , ประเด็นการพัฒนาที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน และประเด็นการพัฒนาที่ 8 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

ประชาชนได้รับผลกระทบเชิงบวก จากการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพและการศึกษาที่มีมาตรฐาน ทำให้มีสุขภาวะที่ดีและโอกาสในการพัฒนาตนเอง อีกทั้งยังได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างความเท่าเทียม การสร้างอาชีพ สร้างรายได้ ทำให้ลดการว่างงาน รวมถึงพัฒนาทักษะใหม่ และสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ถนน, สาธารณูปโภค) ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและขนส่งสินค้าและผลผลิตทางการเกษตร

3. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข

3.1 การดำเนินการที่ผ่านมา

การดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 ที่มีการดำเนินการน้อย ที่แสดงถึงปัญหา และอุปสรรค ในภาพรวม มีดังนี้

1) การดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 143 แห่ง มีการดำเนินโครงการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 71 โครงการ งบประมาณที่ดำเนินโครงการ 11,693,015.62 บาท เช่น โครงการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวดอกกระเจียวบาน โครงการส่งเสริมศูนย์เรียนรู้เกษตรต้นแบบและแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน โครงการเทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยว โครงการจัดงานประจำปีเจ้าพ่อพญาแลอำเภอบ้านเขว้า โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเมือง โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวบึงละหาน โครงการจัดงานนมัสการพระแท่น

2) การดำเนินโครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงาน อย่างมีคุณค่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ มีการดำเนินโครงการ จำนวน 14 โครงการ งบประมาณที่ดำเนินโครงการ 1,700,835.00 บาท เช่น โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ โครงการแผงเซลล์แสงอาทิตย์บ้านแหลมหญ้าคา หมู่ที่ 11

3.2 ปัญหาและอุปสรรค

ในการดำเนินงานภายใต้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ชัยภูมิ ในภาพรวมมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้

1) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ แม้ว่ากฎหมายจะกำหนดให้มีการกระจายงบประมาณสู่ท้องถิ่น แต่สัดส่วนงบประมาณที่ได้รับยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะท้องถิ่นขนาดเล็ก ที่มีรายได้จากฐานภาษีจำกัด ทำให้การดำเนินโครงการบริการสาธารณะไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ข้อจำกัดด้านบุคลากร โดยบุคลากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยยังขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในการจัดบริการสาธารณะตามมาตรฐาน อีกทั้งยังมีปัญหาการโยกย้าย และการขาดแรงจูงใจในการทำงาน ส่งผลให้ประสิทธิภาพการบริหารจัดการลดลงและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทันทั่วถึง

3) ความซ้ำซ้อนของอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานราชการ ส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการบริการสาธารณะ เพราะทำให้เกิดความล่าช้า ในการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรอย่างซ้ำซ้อน และความไม่ชัดเจนในการรับผิดชอบเมื่อเกิดปัญหาในพื้นที่ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) ข้อจำกัดในการดำเนินงานด้านระเบียบกฎหมาย เช่น กฎหมายป่าไม้ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 เป็นอุปสรรคที่ทำให้โครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานล่าช้า เนื่องจากพื้นที่ที่ไม่มีโฉนดมักถูกระบุว่าเป็นพื้นที่ป่า ส่งผลให้ต้องขออนุญาตเข้าใช้ประโยชน์ ซึ่งขั้นตอนมีความซับซ้อน ใช้เวลานาน และต้องผ่านการพิจารณาจากหลายหน่วยงาน

5) การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง แม้กฎหมายจะกำหนดกลไกการมีส่วนร่วม เช่น การจัดประชาคม การประชุมสภาท้องถิ่น หรือการเปิดรับฟังความคิดเห็น แต่ในความเป็นจริงประชาชนจำนวนมากไม่ได้เข้ามามีบทบาทเนื่องจากขาดข้อมูล ขาดเวลา และไม่เชื่อมั่นว่าข้อเสนอของตนจะได้รับการนำไปใช้

3.3 แนวทางการแก้ไข

แนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานภายใต้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ในภาพรวม ดังนี้

1) เพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บรายได้ และค่าธรรมเนียมต่างๆ เพื่อให้มีรายได้เองมากขึ้น แทนการรอเงินอุดหนุนเพียงอย่างเดียว และปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ โดยการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงบประมาณปีก่อน เพื่อวางแผนการเงินการคลังที่แม่นยำ ไม่ให้เบิกจ่ายงบไม่ทันหรือค้างจ่ายจำนวนมาก

2) เร่งพัฒนาทักษะ (Upskill) ผ่านการฝึกอบรมที่ตรงจุด สร้างระบบแรงจูงใจ และความก้าวหน้าให้ชัดเจน ปรับปรุงระบบโยกย้ายให้เป็นธรรมตามความสามารถ และใช้นวัตกรรมดิจิทัลมาช่วยลดภาระงาน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริการสาธารณะให้ตอบโจทย์ประชาชนทันทั่วถึง

3) บูรณาการและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (One Plan) กับทุกภาคส่วน โดยแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ประสานโครงการที่เกื้อหนุนภาพ ผ่านคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับอำเภอ เพื่อพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาให้เป็นไปตามกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด โดยเน้นประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม

4) การแก้ไขปัญหาการขาดส่วนร่วมของประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสื่อสารที่ทันสมัยหลากหลายช่องทาง เพื่อกระจายข้อมูลอย่างทั่วถึง ปรับเวลาการประชุมให้ยืดหยุ่น และสร้างกลไกที่เห็นผลจริง เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นว่าข้อเสนอจะถูกนำไปปฏิบัติจริง

ส่วนที่ 2

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2571-2575)

ส่วนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571-2575)

1. วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด / วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัด

1.1 วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

“ชัยภูมิเมืองพึ่งพาตนเอง ผลิตภัณฑ์เกษตรและท่องเที่ยวสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง ยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมและพลังงานสะอาด”

1.2 วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

“มุ่งมั่นพัฒนาการบริการสาธารณะ เพื่อสร้างสังคมคุณภาพสู่เมืองพึ่งพาตนเอง บนพื้นฐานธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน”

2. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

คำแถลงนโยบายของ นางสาวสุวิรรณ นาคาศัย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ วันศุกร์ ที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2567

1) ด้านการบริหารจัดการ

1.1 ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

1.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้มีความรู้ ทักษะ ทั้งในด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ให้บริการแก่ประชาชน อย่างรวดเร็ว แบบมืออาชีพ บริการสู่ความเป็นเลิศ

1.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคส่วนต่าง ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่น บูรณาการเกิดเป็นเครือข่ายความร่วมมือ ตลอดจนประสานการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และสนองความต้องการของประชาชนจังหวัดชัยภูมิได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการสังคมสงเคราะห์ เด็ก เยาวชน สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีศูนย์พอกไธอย่างเพียงพอกับจำนวนผู้ป่วยในจังหวัด

2.3 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพดีตามมาตรฐานสากล รวมถึงการพัฒนาศักยภาพ ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน

2.4 ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาศักยภาพการให้บริการสาธารณสุขของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้สะดวกรวดเร็ว เพื่อยกระดับให้คุณภาพและมาตรฐานอย่างทัดเทียม

2.5 ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาศักยภาพการให้บริการสาธารณสุข และจัดสวัสดิการให้กับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

3) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

3.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาอาชีพของประชาชน กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน ศูนย์กระจายสินค้า ศูนย์สินค้า OTOP

3.2 ส่งเสริม ผลักดันของดีเมืองชัยภูมิให้เป็น Soft Power ในระดับประเทศ กระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคง และยั่งยืนด้วยของดีประจำอำเภอ หรือชุมชน

4) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

4.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บำรุงรักษา ทางน้ำ ทางบก การจัดหาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรและการอุปโภค บริโภค ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง และพลังงานทดแทน

4.2 พัฒนา และปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่อยู่ในความรับผิดชอบที่ชำรุดทรุดโทรมเป็นหลุมเป็นบ่อทุกเส้นทางจะได้รับการจัดสรรงบประมาณซ่อมแซมทุกปี เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ เพิ่มแสงสว่าง เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

5) ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

5.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม และสร้างสรรค์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์ และก่อให้เกิดอัตลักษณ์ของจังหวัดชัยภูมิ

5.2 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว กระตุ้นการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในจังหวัดได้ตลอดทั้งปี รวมทั้งเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ และเพิ่มอัตรา การจ้างงานให้ประชาชนในจังหวัดให้มีรายได้ตลอดทั้งปี

6) ด้านการศึกษา

6.1 ส่งเสริม สนับสนุนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพจิตใจผู้เรียนให้ยกระดับขึ้น

6.2 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน

6.3 ส่งเสริม สนับสนุนโรงเรียนในสังกัดด้วยการศึกษา 3 ภาษา

6.4 สนับสนุนอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามหลักสูตร และความต้องการของแต่ละโรงเรียน

7) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.1 ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน อย่างยั่งยืน

7.2 ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะมูลฝอยมลพิษสิ่งปฏิกูล และระบบบำบัดน้ำเสีย อย่างถูกหลักวิชาการ โดยการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

8) ด้านศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี

8.1 ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลาย ตามอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ ชุมชน และความเป็นมาทางประวัติศาสตร์

8.2 ส่งเสริม สนับสนุนการรักษาไว้ซึ่งจารีต ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น อันเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงแหล่งโบราณสถานอันทรงคุณค่า

8.3 ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต

9) ด้านการกีฬาและนันทนาการ

9.1 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสนามกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ให้มีมาตรฐาน สามารถรองรับการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ

9.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการกีฬาทุกสาขา ทุกระดับ จนถึงระดับอาชีพ

9.3 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับโอกาสอย่างทั่วถึงทั้งในด้านบุคลากร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและทั่วถึง และส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อนำไปสู่การมีสุขภาพที่ดีและเสริมความรัก ความสามัคคีในหมู่ประชาชน

3. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงาน และอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราช และอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดอง และความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความเป็นอยู่ดีมีสุขได้ รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลกและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟู ฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม

จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทฤษฎาการธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมรัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงมีเป้าหมายสำคัญในภาพรวมระยะ 20 ปีที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดจนการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับการพัฒนา ระบบงานด้านการข่าวให้มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงอย่างเป็นระบบการพัฒนาปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง และกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงให้มีเอกภาพมีประสิทธิภาพ และมีการบูรณาการการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยปัญหาคความมั่นคงเร่งด่วน ที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ประกอบด้วย ปัญหาคความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคยาเสพติด ปัญหาคความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาคอาชญากรรมทางไซเบอร์ และปัญหาคการทุจริต ในระบบราชการ

เป้าหมาย

1. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
2. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
3. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง
4. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
5. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. ความสุขของประชากรไทย
2. ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
3. ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาคีรัฐภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
4. บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
5. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

1. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง

- (1) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- (2) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
- (3) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
- (4) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

2. การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาดูแลและป้องกันไม่ให้ปัญหาใหม่เกิดขึ้น

- (1) การแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงในปัจจุบัน
- (2) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาลุกลามที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
- (3) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- (4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบก

และทางทะเล

3. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศ

- (1) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
- (2) การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาคีรัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

- (3) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

4. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาร่วมกันได้

- (1) การเสริมสร้างและรักษาคุณภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ
- (2) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
- (3) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ

และที่มีใช้ภาครัฐ

5. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และมีประสิทธิภาพ

(1) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันและแก้ไข ปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

(2) การบริหารจัดการความมั่นคงให้อำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

(3) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ และการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการ ท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคมพื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทย กับประชาคมโลก และรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

เป้าหมาย

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

1. รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
2. ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
3. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
4. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

1. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณ และมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย

- (1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
- (2) เกษตรปลอดภัย
- (3) เกษตรชีวภาพ
- (4) เกษตรแปรรูป
- (5) เกษตรอัจฉริยะ

2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย

- (1) อุตสาหกรรมชีวภาพ
- (2) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร
- (3) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- (4) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
- (5) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย

- (1) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- (2) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
- (3) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย
- (4) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- (5) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

4. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

- (1) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ
- (2) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- (3) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ
- (4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (5) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

5. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

- (1) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ
- (2) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน
- (3) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด
- (4) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล
- (5) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

เป้าหมาย

1. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
2. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาค้นตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัด

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ประกอบด้วย 7 ประเด็น ได้แก่

1. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์

(1) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว
(2) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรมจริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา

- (3) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา
- (4) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน
- (5) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
- (6) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม
- (7) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัยประกอบด้วย

(1) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์
(2) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับ ศตวรรษที่ 21

(3) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

(4) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

3. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นผู้เรียน ให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา

(1) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21
(2) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่
(3) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท
(4) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
(5) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของ ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

(6) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

(7) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

4. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(1) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษาสภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ
(2) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับ ผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

(3) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศ ให้มาสร้าง และพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

5. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

(1) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

(2) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
- (4) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี
- (5) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

6. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
- (2) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- (3) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน
- (4) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

7. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

- (1) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต
- (2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกายกีฬาและนันทนาการ
- (3) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ
- (4) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ ที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

เป้าหมาย

1. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
2. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
3. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ตัวชี้วัด

1. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
2. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
3. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
4. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

1. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

- (1) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- (2) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- (3) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- (4) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
- (5) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศ ภาวะและทุกกลุ่ม
- (6) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
- (7) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- (8) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

2. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

- (1) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค
- (2) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
- (3) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- (4) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
- (5) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- (6) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

3. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- (1) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
- (2) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- (3) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน
- (4) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
- (5) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- (6) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคม ยุคดิจิทัล

4. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

- (1) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
- (2) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
- (3) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
- (4) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรง ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

เป้าหมาย

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
2. พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
4. ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

1. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
3. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ประเด็น ได้แก่

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- (1) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (2) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด
- (3) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ
- (4) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

- (1) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล
- (2) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ
- (3) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม
- (4) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- (1) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- (2) มีการปรับตัวเพื่อลดความเสี่ยงและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (3) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน
- (4) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

4. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (1) จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็นเอกภาพ
- (2) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน
- (3) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล
- (4) ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
- (5) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น
- (6) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

5. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- (1) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ
- (2) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล
- (3) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน
- (5) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

6. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

- (1) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย
- (2) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม
- (3) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
- (4) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมัยยัสต์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัย ความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

เป้าหมาย

1. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
2. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
3. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
4. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ตัวชี้วัด

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
2. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
3. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
4. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย 8 ประเด็น ได้แก่

1. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

- (1) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค
- (2) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

2. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

- (1) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
- (2) ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
- (3) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

3. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (1) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม
- (2) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (3) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

4. ภาครัฐมีความทันสมัย

- (1) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ
- (2) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

5. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (1) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม
- (2) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

6. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- (1) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (2) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต
- (3) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้
- (4) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

7. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

- (1) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง
- (2) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น
- (3) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

8. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

- (1) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม
- (2) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง
- (3) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน
- (4) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
- (5) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

4. (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (2571-2575)

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2571–2575) จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 เพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดทิศทางภาพรวมของการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลา 5 ปี อันเป็นฐานสำคัญสำหรับการยกร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 ในขั้นต่อไป โดยมีบทบาทในการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย อิมการพัฒนา และประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญ เพื่อให้การจัดทำแผนฉบับสมบูรณ์มีทิศทางที่ชัดเจนและสอดคล้องกัน โดยที่ในการเตรียมการยกร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ได้มีการปรับแนวทางการจัดทำแผนจากรูปแบบเดิม ไปสู่การจัดทำแผนที่มุ่งให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดสาระเชิงยุทธศาสตร์ของแผนควบคู่กับการสร้างการยอมรับและการออกแบบกลไกการขับเคลื่อน อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวสะท้อนผ่านลักษณะสำคัญของแผน 2 ประการ ได้แก่ การมีจุดเน้น และอิมการพัฒนาที่ชัดเจน โดยมุ่งเลือกดำเนินการเฉพาะประเด็นสำคัญที่เป็นการพัฒนาในภาพรวม และการมุ่งเน้นการขับเคลื่อนให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ผ่านการออกแบบกลไกที่เอื้อต่อการนำแผน ไปสู่การปฏิบัติจริงและก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

บริบทและฉกทัศน์การพัฒนาประเทศ

ผลการทบทวนสถานะการพัฒนาประเทศจากความก้าวหน้าของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 สะท้อนว่า ประเทศไทยกำลังอยู่ใน “จุดหัวเลี้ยวหัวต่อ” ของการพัฒนา โดยแม้ว่าเศรษฐกิจไทยยังสามารถขยายตัวได้ แต่การเติบโตอยู่ในระดับต่ำและมีแนวโน้มถดถอยเชิงศักยภาพจากข้อจำกัดเชิงโครงสร้างที่สะสมมาเป็นเวลานาน ทั้งการลงทุนที่ไม่เพียงพอ ผลิตภาพเพิ่มขึ้นช้า โครงสร้างเศรษฐกิจที่ยังพึ่งพากิจกรรมดั้งเดิม เศรษฐกิจนอกระบบขนาดใหญ่ ความเปราะบางของ SMEs ข้อจำกัดด้านการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนภาระหนี้ในระดับสูง ซึ่งล้วนทำให้ความสามารถในการขยายตัวของเศรษฐกิจลดลง ขณะที่พื้นที่ทางนโยบายและความสามารถในการรองรับแรงกระแทกในอนาคตลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ กลไกการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติยังขาดพลังและความเป็นเอกภาพ เนื่องจากการดำเนินงานยังคงกระจัดกระจายและแยกส่วนตามภารกิจของหน่วยงาน ทำให้การพัฒนายังไม่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ อย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 มุ่งหมายให้เป็น “แผนพัฒนาฯ ที่สร้างความเชื่อมั่นและความหวังให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนสามารถมองเห็นโอกาสของตนเองและของประเทศ ในช่วงระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า” โดย แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 มีวัตถุประสงค์หลัก คือ “เศรษฐกิจขยายตัว สูงขึ้นอย่างทั่วถึง และยั่งยืน” เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาชะลอตัวอยู่ในระดับต่ำท่ามกลางข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้น การยกระดับศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นจึงถือเป็นโจทย์การพัฒนาหลัก และเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่เอื้อให้เกิดการลงทุนพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ทั้งการยกระดับสวัสดิการ โครงสร้างพื้นฐาน การเรียนรู้ และคุณภาพชีวิตในทุกมิติ อย่างไรก็ตาม แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ จะให้ความสำคัญกับคุณภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (Quality of Growth) ที่ไม่ใช่เพียงการเติบโตเชิงตัวเลข ซึ่งหมายถึงการเติบโตที่ไม่ก่อให้เกิดความเปราะบางทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่สร้างความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศักยภาพของประเทศในระยะยาว อีกทั้งยังต้องเป็นการเติบโตที่ไม่กระจุกตัว ไม่ซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่เดิม และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ พร้อมกันนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ยังให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกัน

และความสามารถในการปรับตัวของประเทศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและแรงปะทะจากภายนอกได้อย่างมั่นคง อันจะนำไปสู่การสนับสนุนการพัฒนาประเทศในระยะยาว

ภายใต้วัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาหลัก 3 ประการ ดังนี้

4.1.1 เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น จากการยกระดับผลิตภาพการผลิตและบริการผ่านการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรม การยกระดับคุณภาพและทักษะฝีมือแรงงาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

4.1.2 ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยประชาชนทุกกลุ่มมีโอกาสในการทำงาน มีรายได้ที่มั่นคง และเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างเป็นธรรม

4.1.3 เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เกิดสมดุลและการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นองค์รวมระหว่างการพัฒนาเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

สาระสำคัญของร่างกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14

กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 มีวัตถุประสงค์หลัก คือ “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นอย่างทั่วถึงและยั่งยืน” โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่ใช่เพียงการเติบโตเชิงตัวเลข แต่ต้องเป็นการเติบโตที่ไม่ก่อให้เกิดความเปราะบาง ไม่ซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาประเทศมิติต่าง ๆ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จึงกำหนดธีมการพัฒนาของแผน คือ การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคตเพื่อเพิ่มความพร้อมของประเทศในการยกระดับศักยภาพในการขยายตัวของ เศรษฐกิจให้สูงขึ้น และสามารถรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยกำหนดให้มีการพัฒนาใน 5 ด้านหลัก หรือเรียกว่า “5 เสาหลักการพัฒนา” ซึ่งมีความจำเป็นต่อการผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

เสาหลักที่ 1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (Transform the Economy)

โครงสร้างเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมไม่สามารถสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศได้ จึงจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขาด้วยการมุ่งเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตเดิมที่มีศักยภาพพร้อมทั้งยกระดับเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ พัฒนาระบบนิเวศที่สร้างแรงจูงใจและเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการปรับตัวของแรงงานภาคธุรกิจ และภาครัฐ ตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงเร็ว ลดสัดส่วนของเศรษฐกิจนอกระบบ พัฒนา SMEs ให้มีโอกาสในการแข่งขันอย่างเป็นธรรม รวมถึงการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเปลี่ยนผ่านสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สามารถแข่งขันได้และเติบโตอย่างยั่งยืน

เหตุผลความจำเป็น

การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงและยั่งยืนด้วยการเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน เป็นแนวทางที่จำเป็นจะต้องเร่งดำเนินการเพื่อช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจที่มีทิศทางชะลอตัวอยู่ในระดับต่ำให้สามารถกลับมาขยายตัวได้สูงขึ้น โดยประเด็นการพัฒนาหลักจำเป็นจะต้องมุ่งเน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ ผ่านการเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มของฐานการผลิตและบริการเดิมให้สูงขึ้น โดยอาศัยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมควบคู่ไปกับการสนับสนุนการผลิตและการลงทุน

ในสาขาเป้าหมายในอนาคตที่สำคัญให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกและพร้อมรับต่อความท้าทาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัจจัยภายนอกที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและยากต่อการคาดการณ์ทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่พลิกโฉมรูปแบบการผลิตและการจ้างงาน การเปลี่ยนสมดุลอำนาจทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่มูลค่าโลก และกติกาทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศที่มีความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ปัจจัยเหล่านี้ล้วนสร้างแรงกดดันต่อความสามารถในการแข่งขันของไทย และเพิ่มความเสี่ยงที่ประเทศจะไม่สามารถก้าวพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางได้ ดังนั้น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศจึงไม่ใช่ทางเลือก หากแต่เป็นเงื่อนไขสำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินการในช่วงเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 เพื่อสร้างโอกาสใหม่ให้แก่ประเทศและลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การปรับโครงสร้างนี้ต้องมุ่ง “ซ่อมและเสริม” เครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจเดิมให้มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกันมากขึ้น พร้อมกับ “สร้าง” เครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพการเติบโตสูงบนฐานของทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์เศรษฐกิจอนาคต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเปลี่ยนผ่านสู่โครงสร้างเศรษฐกิจยุคใหม่ที่ยืดหยุ่น แข่งขันได้ และเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

เสาหลักที่ 2 การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector)

ภาครัฐมีบทบาทโดยตรงในการกำหนดกรอบกติกา นโยบาย แรงจูงใจ และกลไกสนับสนุนต่าง ๆ ที่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินธุรกิจและความเชื่อมั่นของนักลงทุน โดยในการปฏิรูปภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐทั้งในด้านของโครงสร้างและการบริหารจัดการ และวิธีการทำงานและวัฒนธรรมขององค์กร การปรับปรุงระเบียบ ขั้นตอน และกฎหมายให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจยุคใหม่ ตลอดจนการสร้างบทบาทใหม่ของรัฐให้เชื่อมโยงและสนับสนุนรวมทั้งการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันเพื่อให้ภาครัฐสามารถเป็นกลไกหลักในการยกระดับผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เหตุผลความจำเป็น

การปฏิรูปภาครัฐเป็นปัจจัยเชิงโครงสร้างสำคัญในการเสริมสร้างผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เนื่องจากภาครัฐมีบทบาทโดยตรงในการกำหนดกรอบกติกา นโยบาย แรงจูงใจ และกลไกสนับสนุนที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาในทุกมิติ ภาครัฐที่มีระบบบริหารจัดการที่โปร่งใส มีธรรมาภิบาล และปลอดจากการทุจริต จะช่วยปรับโครงสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจและสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุน ในขณะเดียวกันภาครัฐที่มีความคล่องตัวยังสามารถทำหน้าที่เป็น “ผู้หนุนเสริม” (Enabler) ที่สำคัญในการพัฒนาทุนมนุษย์ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งล้วนเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของการเพิ่มผลิตภาพในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพของหน่วยงานภาครัฐของไทยในปัจจุบันยังเป็นข้อจำกัดสำคัญที่ฉุดรั้งศักยภาพของประเทศ ดังนั้น การปฏิรูปภาครัฐจึงเป็นภารกิจเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อให้ภาครัฐสามารถทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการยกระดับผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ ภาครัฐในยุคใหม่ต้องไม่เพียง “ซ่อมและเสริม” ระบบบริหารที่มีอยู่ให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และทำงานเต็มศักยภาพเท่านั้น แต่ยังต้อง “สร้าง” รูปแบบการบริหารจัดการใหม่ที่ยึดผลลัพธ์เป็นตัวตั้ง โดยต้องเป็นการบริหารภาครัฐบนฐานข้อมูล (Data-driven Government) ที่เชื่อมโยงกับภาคีการพัฒนาอื่น ๆ จากระบอบนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติในพื้นที่อย่างเป็นระบบ โดยประเด็นการพัฒนาของเสาหลักนี้จะครอบคลุมทั้งประเด็นทั่วไป (generic issues) ที่แสดงถึงหลักการปฏิรูปภาครัฐในภาพรวมควบคู่ไปกับประเด็นเฉพาะด้าน (specific issues) เพื่อเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศทำให้เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นอย่างทั่วถึง และยั่งยืน

เสาหลักที่ 3 การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital)

เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและกำหนดความทั่วถึงของการเติบโต โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีจำนวนประชากรรองรับการพัฒนาประเทศ การปรับแนวคิดและรูปแบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ การปรับกลไกการพัฒนาทักษะแรงงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตลอดจนการวางรากฐานสวัสดิการที่มั่นคงเพื่อยกระดับผลิตภาพของทุนมนุษย์ให้เป็นพลังสำคัญของการพัฒนาประเทศ

เหตุผลความจำเป็น

ทุนมนุษย์เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และเป็นตัวกำหนดความทั่วถึงของการเติบโตว่าประชาชนจะมีโอกาสและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาในระดับใด การพัฒนาทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพจึงไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการเพิ่มผลิตภาพของประเทศแต่ยังเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างความเป็นธรรมและความยั่งยืนของการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างไรก็ตามประเทศไทยกำลังเผชิญความท้าทายด้านโครงสร้างประชากรจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอดภายในระยะเวลาไม่เกิน 10 ปีข้างหน้า โดยจะมีสัดส่วนผู้สูงอายุถึงเกือบหนึ่งในสามของประชากรทั้งหมดที่จะส่งผลกระทบต่อระบบการดูแลและความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จำนวนการเกิดและจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลต่อการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) หากไม่มีมาตรการรองรับอย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันผลิตภาพแรงงานของไทยยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แรงงานเผชิญกับความเสี่ยงจากการถูกทดแทนจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะยังมีข้อจำกัดทั้งในด้านคุณภาพ ความทั่วถึง และความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ยังไม่ได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจส่งผลให้การใช้ทรัพยากรมนุษย์ยังไม่เต็มศักยภาพ ดังนั้น การพัฒนาทุนมนุษย์ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จึงต้องมุ่ง “ซ่อมและเสริม” รากฐานของระบบการพัฒนาคคน ควบคู่ไปกับการ “สร้าง” กลไกใหม่ที่สามารถส่งเสริมให้ทุนมนุษย์สามารถเป็นพลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสู่การเติบโตที่มีคุณภาพทั่วถึงและยั่งยืน

เสาหลักที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment)

เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจภายใต้บริบทใหม่และการเติบโตอย่างยั่งยืนของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานในการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทั้งทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ การแก้ไขปัญหา PM 2.5 การจัดการขยะและของเสีย และการใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์ รวมถึงการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมไทย และการมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

เหตุผลความจำเป็น

ประเทศไทยต้องเผชิญกับบริบทการพัฒนาที่มีความไม่แน่นอนและความผันผวนสูงทั้งจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ สงครามการค้า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจโลก ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อห่วงโซ่อุปทานการผลิต การค้า และการลงทุนของประเทศ ประกอบกับกติกาเศรษฐกิจโลกใหม่ที่มีความสำคัญกับประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมากขึ้นทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เพียงประเด็นด้านการ

อนุรักษ์ หากแต่เป็นปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ที่มีผลต่อผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว ขณะเดียวกันประเทศไทยยังเผชิญกับปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะจากฝุ่น PM 2.5 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากสถานการณ์ดังกล่าว ซึ่งหากประเทศไทยไม่สามารถปรับตัวกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานใหม่ของโลกและปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในประเทศได้ก็มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียตลาดในการส่งออกสินค้าได้ ในการนี้ประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมในการรองรับการลงทุนใหม่ ๆ อาทิ อุตสาหกรรมชีวภาพ พลังงานสะอาด อาหารแห่งอนาคต ศูนย์ข้อมูลและต้องมีการยกระดับปัจจัยสนับสนุนที่จะเอื้อให้เกิดการลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มศักยภาพของพลังงานสะอาด การบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอกับความต้องการ กลไกสนับสนุน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การพัฒนาทุนมนุษย์ที่สามารถสนับสนุนสาขาการผลิตและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการป้องกันและรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่อาจกระทบต่อภาคธุรกิจ ความเป็นอยู่ของประชาชน และการบริหารความเสี่ยงของภาครัฐ ดังนั้น การบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ ทั้งในลักษณะ “ซ่อมและเสริม” เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบเดิม และ “สร้าง” สิ่งใหม่ที่สนับสนุนการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำที่จะนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้อย่างยั่งยืน

เสาหลักที่ 5 การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation)

ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมอย่างยั่งยืน การพัฒนาในสาขานี้จึงมุ่งให้ความสำคัญกับการลงทุน พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการพัฒนาระบบนิเวศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ครอบคลุม ทั้งทางด้านกลไกและเครื่องมือในการสร้างแรงจูงใจ การสร้างความร่วมมือ การใช้ประโยชน์และขยายผลจากการวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ และกลไกทรัพย์สินทางปัญญาและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลความจำเป็น

ด้วยสถานการณ์โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการปฏิรูปโครงสร้างเชิงระบบด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมอย่างยั่งยืน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้อย่างเต็มที่ การผลิตส่วนใหญ่ยังอาศัยแรงงานราคาถูกและเทคโนโลยีที่นำเข้าจากต่างประเทศ ขณะที่การสร้างนวัตกรรมภายในประเทศยังอยู่ในระดับจำกัด สะท้อนจากสัดส่วนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) ต่อ GDP ที่ต่ำกว่าประเทศคู่แข่งในภูมิภาค การขาดการลงทุนวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ในเทคโนโลยีเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ (Transformative Technologies) การขาดแคลนบุคลากรทักษะสูง การขาดกลไกเชื่อมโยงระหว่างงานวิจัยกับภาคธุรกิจ และสภาพแวดล้อมเชิงสถาบันที่ยังไม่เอื้อต่อการลงทุนในนวัตกรรมทั้งหมดนี้ส่งผลให้ผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) ของประเทศขยายตัวในระดับต่ำต่อเนื่อง และไม่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ โดยในบริบทดังกล่าวการลงทุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมจึงไม่ใช่เพียง “เครื่องมือเสริมการเติบโต” แต่เป็น “เงื่อนไขเชิงโครงสร้าง” ที่จะกำหนดความสามารถของ ประเทศไทยในการก้าวข้ามข้อจำกัดเดิมและสร้างโอกาสใหม่ให้กับเศรษฐกิจในภาพรวม ดังนั้น การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จึงต้องมุ่งทั้งการ “สร้าง” การลงทุนเพื่อพัฒนา

เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยเฉพาะเทคโนโลยีเป้าหมายที่จะสามารถสนับสนุนการเติบโตของภาคการผลิตและบริการเป้าหมายของประเทศ ขณะเดียวกันจำเป็นต้อง “ซ่อม/เสริม” ระบบนิเวศวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมให้สามารถส่งเสริมการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาที่มีเป้าหมายสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศได้อย่างจริงจัง ควบคู่ไปกับการผลักดันการใช้ประโยชน์และขยายผลจากงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และเสริมศักยภาพให้โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ (National Quality Infrastructure: NQI) ให้สามารถเชื่อมโยงและสร้างคุณภาพให้กับสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศได้อย่างเข้มแข็ง ตลอดจนเสริมความเข้มแข็งให้กับกลไกคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้สามารถคุ้มครองและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้สร้างนวัตกรรมอันจะนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและมิติด้านความยั่งยืนของประเทศในระยะยาว

เพื่อให้การดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 มีความสอดคล้องอยู่บนหลักการเดียวกัน สำนักงานฯ ได้กำหนดหลักคิณำทาง (Guiding Principles) เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดลำดับของสิ่งที่ต้องดำเนินการ ได้แก่ (1) การมุ่งยกระดับผลิตภาพของประเทศ (Productivity) (2) การสร้างประโยชน์อย่างทั่วถึงแก่ประชาชน (Inclusivity) (3) การเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) ให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติและ (4) การสร้างภูมิคุ้มกันและความมั่นคง (Immunity) ให้สามารถรองรับต่อความผันผวนและแรงปะทะจากภายนอกโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขัน ความร่วมมือระหว่างประเทศและการพึ่งพาตนเอง

แนวทางการจัดทำและขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14

เพื่อให้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 สามารถขับเคลื่อนได้จริงในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานเพื่อยกร่างแผนจึงไม่ใช่การมุ่งจัดทำเอกสารให้แล้วเสร็จตามกระบวนการแต่เป็นการมุ่งดำเนินงานให้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 เป็นแผนที่สามารถ “มองเห็นเป้าหมายร่วมกัน ขับเคลื่อนด้วยพลังของทุกภาคส่วน และลงมือทำให้เกิดผลได้จริง” โดยครอบคลุม 3 มิติการดำเนินงานสำคัญ ประกอบด้วย การสร้างเป้าหมายที่ชัดเจน (Vision) เพื่อให้มีข้อมูลที่เพียงพอให้ทุกภาคส่วนสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องกันการสร้างแนวร่วมและความเข้าใจร่วม (Alignment) โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจและแนวร่วมการขับเคลื่อนในทุกระดับควบคู่กับการคำนึงถึงแรงจูงใจและข้อจำกัดของภาคการพัฒนาที่เกี่ยวข้องและการขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพ (Execution) ด้วยการออกแบบกลไกการขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพเชื่อมโยงแผนกับการดำเนินงานในทางปฏิบัติได้จริงพร้อมระบบติดตามและประเมินผลที่เชื่อมโยงผลการประเมินกับระบบการจูงใจละกลไกการรับผิดชอบ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้และปรับปรุงประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

จังหวัดชัยภูมิมีการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แต่ละเป้าหมายโดยการเผยแพร่องค์ความรู้ การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรม เด็กและเยาวชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเน้นการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมา เป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี 2543 ประเทศไทย และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวม 189 ประเทศ จึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี 2558 โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่าเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก คือ

1. ขจัดความยากจนและความหิวโหย
2. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา
3. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี
4. ลดอัตราการตายของเด็ก
5. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์
6. ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ
7. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
8. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

ระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง 8 ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง โดยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในหลายประเทศ ซึ่งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนา องค์การสหประชาชาติ จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ปี 2558 ถึง เดือนสิงหาคม 2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี โดยประกอบไปด้วย 17 เป้าหมาย คือ

เป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

- 1.1 ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน
- 1.2 ภายในปี 2573 ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติตามนิยามของแต่ละประเทศให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง
- 1.3 ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศและให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี 2573
- 1.4 ภายในปี 2573 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานการเป็นเจ้าของ และควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสมและบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)
- 1.5 ภายในปี 2573 สร้างภูมิคุ้มกันและลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลายรวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้แก่ประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

2) สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

2 ขจัดความหิวโหย

เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจน และอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี 2573

2.2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายใน ปี 2568

2.3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกร แบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากร และปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่า และการจ้าง งานนอกฟาร์ม อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี 2573

2.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี 2573

2.5 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นา และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรม และองค์ความรู้ ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ทำให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดย

3) เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภชนาการอาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

3.1 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคนภายในปี 2573

3.2 ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกลงให้ต่ำถึง 12 ต่อการเกิดมีชีพพันคน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงให้ต่ำถึง 25 ต่อการเกิดมีชีพพันคน ภายในปี 2573

3.3 ยุติการแพร่กระจายของเอชไอวี วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี 2573

3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี 2573

3.5 เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

3.6 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2563

3.7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี 2573

3.8 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

3.9 ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

2) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนาให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่ซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้ข้อยกเว้นในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

3) เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษา กำลังคน ด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

4) เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนาในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

4.2 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

4.3 ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

4.4 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี 2573

4.5 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบาง ซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็กเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

4.6 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออก เขียนได้ และคำนวณได้ ภายในปี 2573

4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริม การพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค ระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมือง ของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในความร่วมมือของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ สำหรับทุกคน

2) ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี 2563

3) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนา ที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี 2573

5 ความเท่าเทียมทางเพศ

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

5.3 จัดตั้งแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็ก ก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

5.4 ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือน และครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

2) เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

3) เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี 2573

6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อ ความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิงและกลุ่มที่อยู่ได้สถานการณ์ ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

6.3 ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี 2573

6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนนํ้า และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนนํ้า ภายในปี 2573

6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี 2573

6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี 2563

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลื่อ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

2) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำ และสุขอนามัย

**เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่
ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน**

7.1 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่
ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี 2573

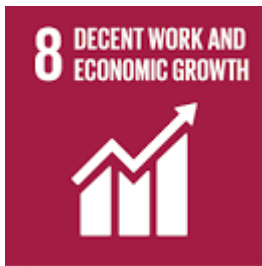
7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก
ภายในปี 2573

7.3 เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลก ให้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย
และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยี
เชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยี
พลังงานที่สะอาด ภายในปี 2573

2) ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่
และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนา
ที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี 2573

**เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม
และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลคุณภาพ และการมีงานที่สมควร
สำหรับทุกคน**

8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบท
ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ของประเทศพัฒนา
น้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี

8.2 บรรลุการมีผลผลิตทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย
การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร
ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย
ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

8.4 พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต
และพยายามที่จะตัดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน 10 ปีของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศ
ที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี 2573

8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน
รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี 2573

8.6 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษาและที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี 2563

8.7 ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาส
สมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์
และการใช้ทหาร เด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี 2568

8.8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคง
สำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าวและผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

8.9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรม และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี 2573

8.10 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชน และดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืน และมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสถานะแวดล้อมของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่า และตลาด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี 2573

9.5 เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 1 ล้านคน และการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

2) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

3) การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายใน ปี 2563

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

10.1 ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี 2573

10.2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี 2573

10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาстиเท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติและส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

10.4 เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

10.5 พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

10.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

10.7 อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

2) สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

3) ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ 3 และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ 5 ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกัน และยั่งยืน

11.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัดภายในปี 2573

11.2 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573

11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผน และการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี 2573

11.4 เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

11.5 ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ และลดการสูญเสียโดยตรง ทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติ ที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

11.6 ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจ เป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ ภายในปี 2573

11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

2) ภายในปี 2563 เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้ และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิต้านทานต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนา และดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบ การดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573

3) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการ ในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

12.1 ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศ พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศ กำลังพัฒนา

12.2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติ อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

12.3 ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี 2573

12.4 บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้ง วงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อย สิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี 2563

12.5 ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำภายในปี 2573

12.6 สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

12.7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน ตามนโยบายและ การให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

12.8 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น
- 2) 12.b พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
- 3) 12.c ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น ในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

13.1 เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตราย และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

13.3 พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบและการเตือนภัยล่วงหน้า

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่ง ให้ได้จำนวน 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี 2563 เพื่อจะแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)

2) ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

14.1 ปกป้องและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี 2568

14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกัน

และปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563

14.3 ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

14.4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงานและที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

14.5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

14.6 ภายในปี 2563 ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุมและระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสม และมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

14.7 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่อง การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลัง พัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

3) เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 158 ของเอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจัดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี 2563

15.3 ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี 2573

15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี 2563 จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

15.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

15.7 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครองและแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

15.8 นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี 2563

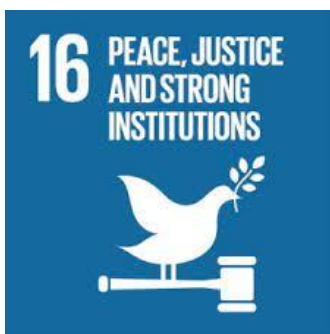
15.9 บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายใน ปี 2563

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2) ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

3) เพิ่มทุนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้การล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่ง ให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

16.2 ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

16.3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

16.4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี 2573

16.5 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

16.6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

16.7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

16.8 ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

16.9 จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสติบัตร ภายในปี 2573

16.10 สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

2) ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalizationการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเงิน

17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่น ๆ ของรัฐ

17.2 ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมาย การมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อย 0.7 สำหรับให้แกประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.15 ถึง 0.20 สำหรับให้แกประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาดังเป้าหมายที่จะให้มี สัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ 0.20 สำหรับให้แกประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.3 ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

17.4 ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่ง ส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหานี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

17.5 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เทคโนโลยี

17.6 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยการความสะดวkdด้านเทคโนโลยีของโลก

17.7 ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

17.8 ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ ภายในปี 2560 และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี สนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การเสริมสร้างขีดความสามารถ

17.9 เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

การค้า

17.10 ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

17.11 เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น 2 เท่าในปี 2563

17.12 ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

ประเด็นเชิงระบบ ความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน

17.13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางกลไกประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

17.14 ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.15 เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบาย เพื่อการจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

หุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย

17.16 ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

17.17 สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

ข้อมูล การติดตาม และการตรวจสอบได้

17.18 ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลา และเชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องราวได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี 2563

17.19 ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี 2573

สำหรับประเทศไทยเองนั้น นอกจากการพัฒนาใน 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางของ SDGs แล้ว ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนา ที่ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนาไว้ให้ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิ์ผลแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

6. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

6.1 (ร่าง) แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2571-2575

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“High Value Economy” เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 3
3. ร้อยละของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 20
4. ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 20
5. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2
6. ร้อยละของเด็ก 0-5 ปี มีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 6
7. ร้อยละการจ้างความคดียชีวิต ร่างกาย เพศ และคดียประทุษร้ายต่อทรัพย์ (ต่อแสนคน)

ลดลงร้อยละ 10

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการ

แข่งขัน

แผนงาน

แผนงานหลัก : การเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจมูลค่าสูง

แผนงานย่อย

1. การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน
2. การพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์รองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน
3. การส่งเสริมภาคเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง
4. การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชน และ SMEs

ตัวชี้วัด

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3
2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3
3. ดัชนีความไม่เสมอภาคด้านรายจ่ายลดลงร้อยละ 2

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการ

แผนงาน

แผนงานหลัก : การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

แผนงานย่อย

1. การเพิ่มศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
2. การยกระดับเทศกาลท่องเที่ยวและงานประเพณีสำคัญ
3. การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

1. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 20
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 20

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม แผนงาน

แผนงานหลัก : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงานย่อย

1. การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การสร้างความยั่งยืนและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

1. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2
2. สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 10

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน แผนงาน

แผนงานหลัก : การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แผนงานย่อย

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน
2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตวัยแรงงาน
3. การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง

ตัวชี้วัด

1. เด็ก 0-5 ปี ที่มีพัฒนาการสมวัย เพิ่มขึ้นร้อยละ 6
2. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 33
3. ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แผนงาน

แผนงานหลัก : การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แผนงานย่อย

1. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
2. การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม

ตัวชี้วัด

1. การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2
2. การจับกุมคดีค้ายาเสพติด ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2
3. จำนวนผู้ที่มีปัญหาทางจิตจากยาเสพติดได้รับการบำบัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10

6.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

(ร่าง) ประเด็นการพัฒนาจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) พ.ศ. 2571-2575

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

"ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อารยธรรมขอม การค้าชายแดน ผลิตภัณฑ์ใหม่ และสังคมเป็นสุข สู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน"

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

1. แหล่งผลิตสินค้าเกษตร พืชสมุนไพร และอาหารปลอดภัย แหล่งน้ำและการชลประทาน
2. แหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย
3. แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่
4. ประตูสู่อีสาน การค้าชายแดน

พันธกิจ

1. ส่งเสริม ยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน
2. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐานแบบครบวงจร
3. ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ส่งเสริมนวัตกรรมกับทรัพยากรที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำการเกษตร
5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มได้มาตรฐาน พัฒนาสินค้า บริการด้านการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม พัฒนาคุณภาพและการบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
6. ส่งเสริมและพัฒนากิจการค้าการลงทุน และค้าชายแดนและเชื่อมโยงเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ
7. ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
8. ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน

วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2571 – 2580)

วัตถุประสงค์	แนวทางการพัฒนา
เพื่อยกระดับระบบการผลิต เกษตร-ปศุสัตว์ สู่ระบบ BCG Economy ที่มีมูลค่าสูง พร้อม เป็น ฐานผลิตสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ แห่ง อีสานตอนล่าง	1. พัฒนาเกษตร-ปศุสัตว์อัจฉริยะ (Smart Agro-Livestock System) โดยใช้เทคโนโลยี IoT, Data Dashboard และระบบชลประทานอัจฉริยะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต 2. สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมด้านเกษตรและปศุสัตว์ (Bio Innovation) แปรรูปสินค้าปศุสัตว์และเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์สุขภาพ-อาหารฟังก์ชัน 3. จัดตั้งและขยายคลัสเตอร์เกษตร-ปศุสัตว์ BCG เพื่อเชื่อมโยงภาคการผลิต การแปรรูป และการตลาดทั้งในประเทศและอาเซียน

	4. ส่งเสริมระบบเกษตรหมุนเวียนและคาร์บอนเครดิต (Circular & Low Carbon Farming) เพื่อลดของเสียและเพิ่มรายได้จากการซื้อขายคาร์บอน 5. ยกระดับเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการ BCG (BCG Farm repreneur) ผ่านการพัฒนาทักษะ นวัตกรรม และเครือข่ายธุรกิจ
เพื่อสร้างระบบสิ่งทอ หมุนเวียน (Circular Textile) จากผ้าไหมท้องถิ่น สู่ Zero Waste Creative Fashion & Craft Hub แห่งอาเซียน	1. สร้างห่วงโซ่คุณค่าผ้าไหมหมุนเวียน (Circular Silk Value Chain) ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อให้เกิด Zero Waste Production 2. พัฒนาเส้นใยไหมและสิ่งทอเชิงนวัตกรรม (Bio Fiber & Green Textile Innovation) จากวัสดุธรรมชาติและเศษไหมเหลือใช้ 3. ส่งเสริมแฟชั่นหมุนเวียนและหัตถศิลป์สร้างสรรค์ (Circular Fashion & Creative Craft) เพื่อเข้าสู่ตลาด BCG Fashion และ Creative Economy 4. จัดตั้งศูนย์นวัตกรรมและออกแบบไหมหมุนเวียนระดับอาเซียน (ASEAN Circular Silk Innovation Center) เพื่อเป็นศูนย์กลางองค์ความรู้และการค้า 5. ผลักดันมาตรฐาน ESG และ Green Label สำหรับสิ่งทอหมุนเวียน เพื่อสร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์ไทยในตลาด
เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานมรดก-สุขภาพ-สีเขียว ไปสู่การเป็น “ศูนย์กลาง Green Heritage & Wellness Experience ของอาเซียน”	1. วางระบบนิเวศการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism Ecosystem) ที่เชื่อมโยงมรดก วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ 2. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรม-สุขภาพ (Cultural & Wellness Route) ให้เป็นต้นแบบของอีสานตอนล่าง 3. ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนสู่มาตรฐาน Carbon Neutral & ESG เพื่อสร้างภาพลักษณ์ Green Destination 4. สร้างคลัสเตอร์การท่องเที่ยวสีเขียวระดับอาเซียน (BCG Green Tourism Cluster) ที่ บูรณาการรัฐ-เอกชน-ชุมชนสถาบันการศึกษา 5. ผลักดันนครชัยบุรีรินทร์สู่ “ASEAN Green Heritage & Wellness Hub” ด้วยการพัฒนาเมืองต้นแบบและเส้นทางข้ามพรมแดน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่เพิ่มขึ้น
2. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนา

1. การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร
2. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ใหม่
3. ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

เป้าประสงค์ด้านพืช

1. ยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. พัฒนา Smart Farmer ในยุคดิจิทัลสู่การผลิตเกษตรสมัยใหม่
3. พัฒนา NeEC Bioeconomy
4. พัฒนาทักษะแรงงาน ตรงกับงานและอาชีพรองรับการเปลี่ยนแปลง เพิ่มทักษะเดิมเพิ่ม

ขีดความสามารถในการทำงานทุกช่วงวัย

5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำและชลประทาน

เป้าประสงค์ด้านการค้า การลงทุน

รายได้จากการค้า การลงทุนการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ด้านเกษตร

1. ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน (เกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ / GI /เกษตรชีวภาพ)
2. ส่งเสริมการทำตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร ทั้งในภายในประเทศและต่างประเทศ
3. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมแบบผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการใช้ประโยชน์ในทางอาหารและสมุนไพร
4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำและชลประทาน

2. ด้านการค้า การลงทุน

1. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรสร้างมูลค่า เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเชิงเหนือ
2. ส่งเสริมและพัฒนการค้า การลงทุน การค้าชายแดนทั้งในภายในประเทศและต่างประเทศ
3. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม BCG
4. พัฒนาการสร้าง Brand และมาตรฐานการค้า “นครชัยบุรินทร์” เพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

1 ด้านเกษตร

- (1) ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรให้เหมาะสม
- (2) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร

- (3) พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการในการแข่งขันการส่งออกสินค้าเกษตร
- (4) ส่งเสริมการเชื่อมโยงการตลาดระหว่างผู้ผลิตและผู้ประกอบการในทุกกระดับ
- (5) พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำและชลประทาน

2. ด้านการค้า การลงทุน

ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพในการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. ด้านเกษตร

- (1) พัฒนาเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า
- (2) ส่งเสริมการทำการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- (3) ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรด้านการบริหารจัดการด้านการตลาดการผลิต และการแปรรูป รวมถึงการส่งออกแก่ผู้ประกอบการ

(4) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer)

(5) พัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการน้ำและชลประทาน

2. ด้านการค้า การลงทุน

ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ธุรกิจอย่างยั่งยืน BCG

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. ด้านเกษตร

- (1) บริหารจัดการดินและน้ำเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน
- (2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรคอุบัติใหม่ในพืช
- (3) ส่งเสริมการนำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในห่วงโซ่การผลิต
- (4) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตรที่เป็นมิตร

กับสิ่งแวดล้อม

(5) พัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการน้ำและชลประทาน

2. ด้านการค้า การลงทุน

สร้างมาตรฐานทางการค้า การเกษตรรองรับสถานการณ์ราคาสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และผลิตภัณฑ์ใหม่

เป้าประสงค์ด้านใหม่

1. เพิ่มรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ เพิ่มขึ้นปีละ ร้อยละ 0.25
2. พัฒนาทักษะอาชีพประชาชนทุกช่วงวัย สร้างรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา ด้านผลิตภัณฑ์ใหม่

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. ส่งเสริมการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (BCG Model)
2. ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิต ผู้ประกอบการใหม่
3. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
4. ส่งเสริมช่องทางการตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

1. พัฒนาองค์ความรู้ให้กับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร
2. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่หลากหลาย
3. ส่งเสริมการถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่ผู้ประกอบการรุ่นใหม่
4. สร้างเครือข่ายและต่อยอดสู่นวัตกรรม เพื่อลดต้นทุนการผลิต

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. ส่งเสริมและพัฒนาการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมให้ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่ ตามแนว (BCG Model)
3. พัฒนาทักษะการผลิตและออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีมาตรฐาน ตอบสนองความต้องการทุกช่วงวัย

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. เสริมสร้างอัตลักษณ์ผลิตภัณฑ์ใหม่และส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
2. ส่งเสริมและพัฒนาอัตลักษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านไหม
3. ประยุกต์ใช้ Business Model แนวใหม่ ให้เติบโตอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

1. ยกระดับคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัย
2. ลดอาชญากรรมทางเทคโนโลยี
3. ลดการเกิดโรคพิษสุนัขบ้าทั้งในสัตว์และในคน

แนวทางการพัฒนาด้านสังคม

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรุก

1. สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น คลังสมองของผู้สูงวัย และเผยแพร่ผ่านเทคโนโลยีออนไลน์
2. สนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยภาครัฐและเอกชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงรับ

ชุมชนเข้าถึงระบบแจ้งเตือนภัยทางธรรมชาติ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายจากภัยพิบัติ

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงแก้ไข

1. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวสู่ชุมชนเข้มแข็ง
4. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย
5. ส่งเสริมให้มีการดูแลและป้องกันโรคของสุนัขจรจัดและสัตว์ไร้บ้าน

แนวทางการพัฒนาตามกลยุทธ์เชิงป้องกัน

1. ส่งเสริมความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี
2. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชุมชนด้านการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชน

6.3 (ร่าง) กรอบเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2571–2575

ทิศทางการพัฒนา

มุ่งเน้น “การเติบโตบนฐานเศรษฐกิจชีวภาพ” เพื่อยกระดับการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการเป็นเพียงฐานการผลิตวัตถุดิบทางการเกษตร ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจบนฐานชีวภาพ เชื่อมโยงทั้งการผลิตภาคการเกษตร การลงทุนอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมชีวภาพและการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางประเพณีวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะคนในพื้นที่ให้ก้าวทันโลกยุคใหม่

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาการเกษตรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- 1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเกษตรชีวภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 1.2 ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
- 1.3 ส่งเสริมสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
- 1.4 ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่

2. พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร เพื่อเป็นฐานรายได้หลักของภาคสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาที่สร้างมูลค่าเพิ่ม

- 2.1 เตรียมความพร้อมรองรับมาตรการภาษีคาร์บอนข้ามพรมแดน
- 2.2 สนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจเริ่มต้น (Startups)
- 2.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศที่จำเป็น

3. พัฒนาการท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ให้ชุมชน

- 3.1 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยชุมชน
- 3.2 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และสุขภาพ (Medical & Wellness Tourism)
- 3.3 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- 3.4 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นการสื่อสารคุณค่าและจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นที่รู้จัก

4. ยกระดับทุนมนุษย์เพื่อรองรับเศรษฐกิจยุคใหม่และพัฒนาคุณภาพชีวิต

- 4.1 พัฒนาค้นตลอดช่วงชีวิตตั้งแต่ปฐมวัยถึงผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ
- 4.2 ผลิตแรงงานมีฝีมือและแรงงานทักษะสูง
- 4.3 ส่งเสริมการสร้างสุขภาวะที่ดีของประชาชน
- 4.4 ยกระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการผลิต เศรษฐกิจชีวภาพ

อย่างยั่งยืน

- 5.1 บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน
- 5.2 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างสมดุล
- 5.3 บริหารจัดการทรัพยากรดินและทรัพยากรแร่ธาตุอย่างเหมาะสม
- 5.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองหรือมลพิษทางอากาศ
- 5.5 บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชนตามรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียน
- 5.6 พัฒนาระบบเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติและลด

ปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

7. ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด พ.ศ. 2571-2575

วิสัยทัศน์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

“ชัยภูมิเมืองพึ่งพาตนเอง ผลิตภัณฑ์เกษตรและท่องเที่ยวสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง ยกระดับคุณภาพชีวิต ด้วยนวัตกรรมและพลังงานสะอาด”

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ

“มุ่งมั่นพัฒนาการบริการสาธารณะ เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ สู่เมืองพึ่งพาตนเอง บนพื้นฐานธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การเสริมสร้างขีดความสามารถทางการเกษตรและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการดำรงชีวิตและการพัฒนาในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการภาครัฐและนวัตกรรมบริการ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิต

จุดมุ่งหมายประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

1. ส่งเสริมศักยภาพครูผู้สอนพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัยให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมสำหรับการเรียนการสอน

2. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน และการป้องกันควบคุมโรค

3. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

4. ยกระดับความพร้อมเพื่อป้องกันและรับมือภัยพิบัติทุกรูปแบบ เยาวชนและฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบอย่างรวดเร็ว และเป็นธรรม

5. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

6. ยกระดับการป้องกัน ฝุ่นละออง และแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา และชุมชน

7. ส่งเสริมการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ และสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน การพัฒนาผู้เรียนและสถานศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโครงการ ที่นำไปตั้งงบประมาณ

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโครงการที่นำไปตั้งงบประมาณ

3. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

4. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลการดำเนินงานด้านการป้องกัน และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโครงการที่นำไปตั้งงบประมาณ

5. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโครงการที่นำไปตั้งงบประมาณ

6. จำนวนคดีอาญาเสพติดลดลง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2

7. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลการดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโครงการที่นำไปตั้งงบประมาณ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การเสริมสร้างขีดความสามารถทางการเกษตรและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

จุดมุ่งหมายประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งระบบ

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

1. ส่งเสริม และพัฒนาขีดความสามารถการเพาะปลูกพืชและปศุสัตว์
2. ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าภาคการเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง
3. ส่งเสริมพัฒนาสินค้า OTOP และสินค้าชุมชน เพื่อยกระดับรายได้ของครัวเรือนและชุมชน
4. ส่งเสริมการตลาด และพัฒนาช่องทางการจำหน่ายสินค้า

ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย

รายได้ภาคการเกษตรในครัวเรือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10/ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

จุดมุ่งหมายประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าถึงและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ให้สะดวก ปลอดภัย และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว
2. ยกระดับการประชาสัมพันธ์ และการบูรณาการ การท่องเที่ยวกับทุกภาคส่วน
3. ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว
4. พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานประเพณีสำคัญ

ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย

รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 20/ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมายประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุดมสมบูรณ์ ปัญหามลพิษลดลง

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

1. ส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริม สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด
3. การพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน
4. บริหารจัดการขยะให้ได้มาตรฐาน
5. บริหารจัดการน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย

1. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงานด้านพลังงาน การพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
3. สัดส่วนปริมาณขยะที่ถูกกำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น เพิ่มขึ้นร้อยละ 10
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงานด้านบริหารจัดการน้ำเสีย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการดำรงชีวิตและการพัฒนาในทุกมิติ

จุดมุ่งหมายประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ระบบโครงสร้างพื้นฐาน มีความพร้อมในการรองรับการดำรงชีวิต และการพัฒนาในทุกมิติ

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

1. พัฒนาเส้นทางคมนาคม ให้สะดวก ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
2. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าและประปาให้เพียงพอ ทัวถึง และมีคุณภาพ

ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงานการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการภาครัฐและนวัตกรรมบริการ

จุดมุ่งหมายประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคใหม่บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีการจัดบริการสาธารณะ ที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์

1. ส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี โปร่งดอง เพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และตรวจสอบได้
3. พัฒนารูปแบบการปฏิบัติงาน และระบบบริการภาครัฐด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
4. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในการทำงานอย่างต่อเนื่อง
5. ส่งเสริมบทบาท และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกรูปแบบ

ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านเกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพ ของ อปท. (Local Performance Assessment : LPA) ด้านที่ 5 ธรรมาภิบาล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

8. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้วิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วยประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด หลักการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์และผลกระทบที่เกิดขึ้น

8.1 หลักการวิเคราะห์

การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนสำหรับใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2571 - 2575) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้ดำเนินการดังนี้

8.1.1 ใช้เครื่องมือ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์องค์กร เพื่อรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในและภายนอก โดยการส่งแบบวิเคราะห์ SWOT Analysis ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ , คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ , คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น , คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น , ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในสังกัด , ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดและข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้วิเคราะห์เพื่อค้นหาโอกาสและอุปสรรค คือด้านเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต และด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยได้ส่งแบบสอบถามให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิทุกแห่ง

จากการส่งแบบวิเคราะห์ SWOT Analysis มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 429 คน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กลั่นกรองข้อมูล และคัดเลือกปัจจัยสำคัญจากผล SWOT Analysis จุดแข็ง (S), จุดอ่อน (W), โอกาส (O) และอุปสรรค (T) จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้เหลือปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

8.1.2 การจัดกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน และร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมจังหวัดชัยภูมิ (Swot Analysis) รวมถึงจัดลำดับความสำคัญ (ให้คะแนนผลกระทบความเร่งด่วน) ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ , ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ , รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ, หัวหน้าส่วนราชการและบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ และสัปดาห์ประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2569 ณ โรงแรมสยามริเวอร์รีสอร์ท อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

8.1.3 การจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ดำเนินการจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สัปดาห์ประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2569 ณ ห้องประชุมภูคิง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวนทั้งสิ้น 272 คน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นไปเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิที่ยั่งยืนต่อไป

8.2 ผลการวิเคราะห์

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์องค์กร มาตัดแยก S-W-O-T (คัดเลือกประเด็นที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด) จัดลำดับความสำคัญ (ให้คะแนนผลกระทบความเร่งด่วน) กลุ่มเป้าหมายได้ร่วมกันระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมกันวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัดชัยภูมิ รวมถึงได้ลงมติคัดเลือกประเด็นที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา เพื่อนำไปจัดลำดับความสำคัญ (Prioritize) โดยนำจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่ค้นพบมาประเมินประเด็นที่มีความสำคัญ และส่งผลกระทบต่จังหวัดชัยภูมิมากที่สุด ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths) : ปัจจัยภายในที่ส่งเสริมการพัฒนา

1. พื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่: ชัยภูมิเป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญ (อ้อย, มันสำปะหลัง, ข้าว) อันดับต้นๆ ของภาคอีสาน
2. ต้นทุนทางธรรมชาติสูง: มีอุทยานแห่งชาติถึง 4 แห่ง (ป่าหินงาม, ไทรทอง, ตาดโตน, ภูแลนคา) เป็นฐานการท่องเที่ยวสำคัญ
3. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเข้มแข็ง: งานเทศกาลเจ้าพ่อพญาแลและประเพณีรำผีฟ้า มีพลังในการดึงดูดนักท่องเที่ยวสูง
4. ความมั่นคงทางพลังงานสะอาด: มีทุ่งกังหันลม (Wind Farm) ขนาดใหญ่ในอำเภอซับใหญ่ และเทพสถิต เป็นแหล่งพลังงานทางเลือก
5. ท่าเลที่ตั้งเป็นจุดเชื่อมต่อ: อยู่กึ่งกลางระหว่างภาคกลางและภาคอีสานตอนบน
6. เครือข่ายภาคประชาชน (อปท. เข้มแข็ง): สถิติการมีส่วนร่วมในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม

จุดอ่อน (Weaknesses) : ปัจจัยภายในที่ต้องแก้ไข

1. ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย: หลาย อปท. ยังขาดระบบกำจัดขยะที่ได้มาตรฐาน (Sanitary Landfill) หรือศูนย์กำจัดขยะรวมแบบ Clusters
2. หนี้ครัวเรือนเกษตรกรสูง: สถิติหนี้สินภาคเกษตรในจังหวัดยังอยู่ในระดับสูง กระทบต่อกำลังซื้อในท้องถิ่น
3. ระบบชลประทานไม่ครอบคลุม: พื้นที่เกษตรกรรมนอกเขตชลประทานมีสูงถึงกว่า 70% ทำให้ผลผลิตผันผวนตามฤดูกาล
4. ขาดการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาของเยาวชนและกลุ่มเปราะบาง
5. รายได้จัดเก็บเองต่ำ : ข้อมูลรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังพึ่งพางบประมาณจัดสรรมากกว่า 80-90% ของรายได้ทั้งหมด
6. โครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวขาด : ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวรองยังไม่ได้มาตรฐาน
7. ขาดการบูรณาการและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
8. ปัญหายาเสพติด
9. ขาดการนำด้านเทคโนโลยีมาใช้ : ขาดแคลนนักวิชาการคอมพิวเตอร์เพื่อขับเคลื่อน Smart City และ Open Data

โอกาส (Opportunities) : ปัจจัยภายนอกที่เอื้ออำนวย

1. เทคโนโลยีดิจิทัล
2. นโยบายระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ (NeEC): การส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง
3. เทรนด์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ: นักท่องเที่ยวหันมาสนใจธรรมชาติและคาร์บอนต่ำ ซึ่งตรงกับจุดเด่นของชัยภูมิ

4. การขยายตัวของโครงข่ายคมนาคม: โครงการรถไฟทางคู่ และการพัฒนากลุ่มจังหวัดนครชัยบุรินทร์ (โคราช-ชัยภูมิ-บุรีรัมย์-สุรินทร์)

5. งบประมาณกองทุนสิ่งแวดล้อม: มีแหล่งงบประมาณภายนอกให้ อบท. ยื่นขอเพื่อทำโครงการพลังงานสะอาด

6. นโยบาย Soft Power ของรัฐบาล: การสนับสนุนงบประมาณด้านเทศกาลและอาหารท้องถิ่น (หม่ำชัยภูมิ, ผ้าไหมมัดหมี่)

อุปสรรค (Threats) : ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบ

1. ความผันผวนของราคาพืชผล: ราคาอ้อยและมันสำปะหลังอิงกับตลาดโลก ทำให้รายได้เกษตรกรไม่แน่นอน

2. ต้นทุนการผลิตสูง ราคาน้ำมัน

3. สภาวะโลกร้อน (Global Warming): สถิติน้ำท่วมและภัยแล้งซ้ำซากในลุ่มน้ำชีที่รุนแรงขึ้น (Data อ้างอิงจาก กรมอุตุนิยมวิทยา)

4. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ

5. สังคมผู้สูงอายุสมบูรณ์แบบ : ข้อมูลประชากรชัยภูมิมีสัดส่วนผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) เกิน 20% ทำให้ภาระด้านสวัสดิการสูงขึ้น

6. ภาวะเปื้อนการใช้ที่ดิน : ปัญหาทับซ้อนระหว่างที่ดินรัฐ (ป่าไม้/สปก.) กับที่ดินทำกินของประชาชน เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

7. กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องในภาพรวม

8. การย้ายถิ่นฐานของวัยแรงงาน : คนรุ่นใหม่ย้ายไปทำงานในปริมณฑลหรือนิคมอุตสาหกรรม ทำให้ท้องถิ่นขาดแรงงานฝีมือ

9. ระบบขนส่งสาธารณะ

10. คู่แข่งทางการท่องเที่ยว : จังหวัดข้างเคียง (เช่น นครราชสีมา, ขอนแก่น) มีแม่เหล็กการท่องเที่ยวและห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่กว่า

8.3 ผลกระทบ (Impacts)

จากข้อมูลจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด นำมาวิเคราะห์ศักยภาพแบบตารางไขว้ (TOWS Matrix) โดยนำมาจับคู่เพื่อกำหนดเป็น "กลยุทธ์เชิงรุก เชิงพัฒนา เชิงตั้งรับ และเชิงแก้ไขปัญหา" จะได้ข้อมูลสำหรับนำไปพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ดังนี้

เชิงรุก (SO)	เชิงพัฒนา (WO)
- ยกระดับสินค้าเกษตรสู่ "เกษตรมูลค่าสูง" ตามแนวทาง NeEC (S3, O4, O5) - ชูจุดขายท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ เชื่อมโยงอุทยานและวัฒนธรรมด้วย Soft Power (S1, S2, O1, O3) - พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคอีสานตามโครงข่ายคมนาคมใหม่ (S6, O2)	- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวและระบบประชาสัมพันธ์ดิจิทัล (W6, W7, O1, O5) - ใช้เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บรายได้และระบบชลประทานอัจฉริยะ (W1, W2, O5) - ยื่นขอทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อจัดการขยะและพลังงานสะอาดในโรงเรียน/ชุมชน (W3, W8, O6)

เชิงตั้งรับ (ST)	เชิงแก้ปัญหา (WT)
- สร้างมูลค่าเพิ่มจากอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อหนีคู่แข่งและแก้ราคาสินค้าเกษตร (S2, S3, T4, T6) - สร้างมูลค่าเพิ่มจากอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อหนีคู่แข่งและแก้ราคาสินค้าเกษตร (S2, S3, T4, T6) - ใช้ความเข้มแข็งของชุมชนดูแลผู้สูงอายุและผู้ป่วยเรื้อรังยาเสพติด (S5, T2)	- รวมกลุ่ม อปท. (Clusters) จัดการขยะและบริการสาธารณะเพื่อลดภาระงบประมาณ (W3, T8, T9) - ส่งเสริมความร่วมมือรัฐ-เอกชนแก้ปัญหากฎหมายที่ดินเพื่อการพัฒนา (W6, T5, T10) - พัฒนาทักษะอาชีพให้แรงงานในพื้นที่เพื่อลดการย้ายถิ่นและหนี้สิน (W5, W8, T3)

จากการวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การใช้เครื่องมือ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์องค์กร , การจัดกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Workshop) และการจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่น (ในคราวประชุมประชาคมท้องถิ่น) ทำให้ทราบทิศทางการพัฒนา โอกาส ข้อจำกัด ปัญหา และความต้องการของพื้นที่ ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดวิสัยทัศน์ และประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

วิสัยทัศน์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด

“ชัยภูมิเมืองพึ่งพาตนเอง ผลิตภัณฑ์เกษตรและท่องเที่ยวสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง ยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมและพลังงานสะอาด”

เมืองพึ่งพาตนเอง คือ เมืองที่สามารถผลิต จัดหา และบริหารจัดการทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้ด้วยตัวเองภายในพื้นที่ ลดการนำเข้าหรือพึ่งพาปัจจัยภายนอกให้น้อยที่สุด เพื่อสร้างความมั่นคงและภูมิคุ้มกันให้สามารถอยู่รอดได้อย่างยั่งยืน แม้ต้องเผชิญกับภาวะวิกฤตการณ์ต่างๆ เช่น ภัยพิบัติ โรคระบาด หรือความผันผวนทางเศรษฐกิจ ยิ่งสถานการณ์ในปัจจุบัน เกิดวิกฤตเรื่องสงคราม ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อเศรษฐกิจโลก, ระดับประเทศ และท้องถิ่น ทำให้ราคาน้ำมันและสินค้าเพื่อการอุปโภค บริโภค มีราคาสูง ดังนั้น การเป็นเมืองพึ่งพาตนเองภายใต้วิกฤตต่าง ๆ การเปลี่ยนจาก "เมืองผู้ซื้อ" มาเป็น "เมืองผู้ผลิตและจัดการตนเอง" จะลดผลกระทบจากวิกฤตให้น้อยที่สุด ซึ่งจังหวัดชัยภูมิมีต้นทุนทางธรรมชาติที่หลากหลายอยู่แล้ว ดังนั้นการที่จะไปสู่วิสัยทัศน์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนด 4 เสาหลักสู่ความสำเร็จ ดังนี้

โดยมี 4 เสาหลักสู่ความสำเร็จ

1. เมืองพึ่งพาตนเอง : สร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชน ลดภาระรายจ่ายและยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

- สร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชน : เสริมสร้างระบบสุขภาพ ป้องกันโรคระบาด สนับสนุนสวัสดิการขั้นพื้นฐาน และสร้างความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติหรือวิกฤตเศรษฐกิจ
- ลดภาระค่าใช้จ่าย : ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง จัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าราคาถูก สนับสนุนการพึ่งพาตนเองในชุมชน และลดต้นทุนการเกษตรหรือการผลิต
- ยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม และระบบสาธารณูปโภค พร้อมสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง

2. เศรษฐกิจมูลค่าสูง : เปลี่ยนผ่านเศรษฐกิจจาก “Volume” สู่ “Value” สนับสนุนสินค้า GI และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดึงดูดกลุ่มกำลังซื้อ

- ยกระดับมาตรฐาน นวัตกรรม และการออกแบบ เพื่ออัปเกรดสินค้าและบริการให้พรีเมียมขึ้น
- สนับสนุนสินค้า GI (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์) : ดึงอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างจุดขาย และควบคุมคุณภาพเพื่ออรรถาธิบายให้สูงกว่าสินค้าทั่วไปในท้องตลาด

3. นวัตกรรมคุณภาพชีวิต : นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในบริการสาธารณะ เพื่อลดการเดินทางและการเข้าถึง

- การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัล (Digital Transformation) ของภาครัฐและท้องถิ่น เช่น การใช้ Cloud, AI, และแอปพลิเคชัน เพื่อให้บริการอย่างไร้รอยต่อ

4. พลังงานสะอาด : ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดเพื่อความยั่งยืนและลดภาระสิ่งแวดล้อม

- การปรับเปลี่ยนพลังงานจากการพึ่งพาเชื้อเพลิงที่ก่อมลพิษ มาสู่พลังงานหมุนเวียนที่ไม่มีวันหมดและเป็นมิตรต่อโลก เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ (Solar), พลังงานลม (Wind)

- การสร้างระบบนิเวศพลังงานที่มั่นคงและพึ่งพาตนเองได้ในระดับชุมชน เพื่อให้มีพลังงานใช้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติของคนรุ่นหลัง

- ลดภาระสิ่งแวดล้อม : การมุ่งเป้าสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society) ช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก บรรเทาภาวะโลกร้อน และลดปัญหามลพิษทางอากาศ เช่น ฝุ่น PM 2.5 อย่างเป็นรูปธรรม

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การเสริมสร้างขีดความสามารถทางการเกษตรและพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ให้เข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการดำรงชีวิตและการพัฒนาในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการภาครัฐและนวัตกรรมการบริการ

ส่วนที่ 3

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. 2571-2575)

ส่วนที่ 3 การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571-2575)

3.1 จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นในระดับจังหวัด ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals) ความคาดหวัง ความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets) พ.ศ. 2571-2575 โดยแบ่งเป็นช่วงของแต่ละปี ดังนี้

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 71	ปี 72	ปี 73	ปี 74	ปี 75
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างความ มั่นคงทางสังคมและ คุณภาพชีวิต	ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ดำเนินงานด้านการพัฒนา ศักยภาพครูผู้สอน การพัฒนา ผู้เรียนและสถานศึกษา ไม่น้อย กว่าร้อยละ 50 ของโครงการ ที่นำไปตั้งงบประมาณ)	50%	50%	50%	50%	50%
	(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ดำเนินงานด้านการส่งเสริม สุขภาพประชาชน และการ ป้องกันควบคุมโรค ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50)	50%	50%	50%	50%	50%
	(รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)	10%	10%	10%	10%	10%
	(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ดำเนินงานด้านการป้องกัน และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ จากภัยพิบัติ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ของโครงการ ที่นำไปตั้งงบประมาณ)	50%	50%	50%	50%	50%

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 71	ปี 72	ปี 73	ปี 74	ปี 75
	(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ดำเนินงานด้านการเสริมสร้าง ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ของโครงการ ที่นำไปตั้งงบประมาณ)	50%	50%	50%	50%	50%
	(จำนวนคดีอาชญากรรมลดลง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2)	2%	2%	2%	2%	2%
	(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโครงการที่นำไปตั้ง งบประมาณ)	50%	50%	50%	50%	50%
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การเสริมสร้างขีด ความสามารถทาง การเกษตรและพัฒนา เศรษฐกิจฐานราก ให้เข้มแข็ง	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็ง กระตุ้นเศรษฐกิจทั้งระบบ (รายได้ภาคเกษตรในครัวเรือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10)	10%	10%	10%	10%	10%
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์	รายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดเพิ่มขึ้น (รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 20)	20%	20%	20%	20%	20%

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 71	ปี 72	ปี 73	ปี 74	ปี 75
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และ สิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอุดมสมบูรณ์ ปัญหามลพิษลดลง (อัตราการเปลี่ยนแปลงของ พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.2)	0.2%	0.2%	0.2%	0.2%	0.2%
	(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ดำเนินงานด้านพลังงาน การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบ ชลประทาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50)	50%	50%	50%	50%	50%
	(สัดส่วนปริมาณขยะที่ถูก กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะ ที่เกิดขึ้น เพิ่มขึ้นร้อยละ 10)	10%	10%	10%	10%	10%
	(องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ดำเนินงานด้านบริหารจัดการ น้ำเสีย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50)	50%	50%	50%	50%	50%
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานรองรับการ ดำรงชีวิตและการ พัฒนาในทุกมิติ	ระบบโครงสร้างพื้นฐาน มีความพร้อมในการรองรับ การดำรงชีวิตและการพัฒนา ในทุกมิติ (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการ ดำเนินงานการพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50)	50%	50%	50%	50%	50%

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี 71	ปี 72	ปี 73	ปี 74	ปี 75
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพ บริหารจัดการภาครัฐ และนวัตกรรมการ บริการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุคใหม่บริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล มีการจัดบริการ สาธารณะที่ทันสมัย (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านเกณฑ์ประเมิน ประสิทธิภาพของ อปท. (Local Performance Assessment : LPA) ด้านที่ 5 ธรรมาภิบาล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70)	70%	70%	70%	70%	70%

3.2 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นหรือแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย
แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ที่สามารถวัดได้ แสดงได้ทั้งจำนวน ปริมาณที่แสดง
ให้เห็นเป็นตัวเลขของความคาดหวังนั้น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างความ มั่นคงทางสังคมและ คุณภาพชีวิต	1. ส่งเสริมศักยภาพครูผู้สอนพัฒนาผู้เรียน ทุกช่วงวัยให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน และพัฒนาสถานศึกษา ให้พร้อมสำหรับการเรียนการสอน	1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน การพัฒนาผู้เรียนและสถานศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโครงการ ที่นำไปตั้งงบประมาณ
	2. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชน และการป้องกันควบคุมโรค	2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน ด้านการส่งเสริมการดูแลสุขภาพ ประชาชน และการป้องกันควบคุมโรค ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
	3. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและ ชุมชน	3. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
	4. ยกระดับความพร้อมเพื่อป้องกันและรับมือ ภัยพิบัติทุกรูปแบบ เยียวยาและฟื้นฟูผู้ได้รับ ผลกระทบอย่างรวดเร็ว และเป็นธรรม	4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน ด้านการป้องกัน และเยียวยาผู้ได้รับ ผลกระทบจากภัยพิบัติ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ของโครงการที่นำไปตั้ง งบประมาณ
	5. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน ด้านการเสริมสร้างความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ของโครงการที่นำไปตั้ง งบประมาณ
	6. ยกระดับการป้องกันเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษา และชุมชน	6. จำนวนคดียาเสพติดลดลง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 2
	7. ส่งเสริมการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ และสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	7. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของโครงการ ที่นำไปตั้งงบประมาณ

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การเสริมสร้างขีด ความสามารถทาง การเกษตรและพัฒนา เศรษฐกิจฐานราก ให้เข้มแข็ง	1. ส่งเสริม และพัฒนาขีดความสามารถ เพาะปลูกพืชและปศุสัตว์ 2. ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้า ภาคการเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง 3. ส่งเสริมพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าชุมชน และ SMEs เพื่อยกระดับรายได้ของครัวเรือน และชุมชน 4. ส่งเสริมการตลาดและพัฒนาช่องทางการ จำหน่ายสินค้า	รายได้ภาคการเกษตรในครัวเรือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10/ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์	1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าถึงและ เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ให้สะดวก ปลอดภัย และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ ท่องเที่ยว 2. ยกระดับการประชาสัมพันธ์ และการ บูรณาการ การท่องเที่ยวกับทุกภาคส่วน 3. ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว 4. พัฒนาการท่องเที่ยว ของจังหวัด เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานประเพณี สำคัญ	รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20/ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานและสิ่งแวดล้อม	1. ส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์ พันธุ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ ป่าไม้ในจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2
	2. ส่งเสริม สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด	2. องค์รปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน ด้านพลังงาน การพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50
	3. การพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน	
	4. บริหารจัดการขยะให้ได้มาตรฐาน	3. สัดส่วนปริมาณขยะที่ถูกกำจัด ถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
	5. บริหารจัดการน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ	4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน ด้านบริหารจัดการน้ำเสีย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานรองรับการ ดำรงชีวิตและการ พัฒนาในทุกมิติ	1. พัฒนาเส้นทางคมนาคม ให้สะดวก ปลอดภัย และได้มาตรฐาน 2. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้า และประปาให้เพียงพอ ท่วถึง และมีคุณภาพ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ มีผลการดำเนินงาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพ บริหารจัดการภาครัฐ และนวัตกรรมการ บริการ	1. ส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ประองตอง เพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2. ส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ 3. พัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานและระบบ บริการภาครัฐด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย 4. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและ เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในการทำงานอย่าง ต่อเนื่อง 5. ส่งเสริมบทบาท และการมีส่วนร่วมของภาค ประชาชนทุกรูปแบบ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านเกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพ ของ อปท. (Local Performance Assessment : LPA) ด้านที่ 5 ธรรมาภิบาล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

3.3. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิได้กำหนดจุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นในเชิงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นภาพรวม เพื่อตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ที่กำหนด ให้เกิดผลสำเร็จในการสร้างความผาสุกให้กับประชาชนในท้องถิ่น

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

“ชัยภูมิเมืองพึ่งพาตนเอง ผลิตภัณฑ์เกษตรและท่องเที่ยวสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง ยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมและพลังงานสะอาด”

จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

จุดยืนที่	จุดยืนที่กำหนด
1	เป็นท้องถิ่นพึ่งพาตนเอง ที่บริหารจัดการและขับเคลื่อนได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน
2	เป็นท้องถิ่นที่มีเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็ง กระตุ้นเศรษฐกิจภาพรวมทั้งระบบ
3	เป็นท้องถิ่นปลอดภัย ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

3.4 สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

การสรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals) เพื่อให้ทราบทิศทางที่ต้องการในอนาคต ความคาดหวัง (Expect) เพื่อกำหนดผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และหน่วยงานรับผิดชอบ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals) (ทิศทางที่ต้องการในอนาคต)	ความคาดหวัง (Expect) (ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างความมั่นคง ทางสังคมและคุณภาพชีวิต	ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี	- ครอบครัวอบอุ่น ชุมชน เข้มแข็ง สุขภาพกายใจ แข็งแรง เด็กได้รับการศึกษา ที่มีมาตรฐาน ประชาชน พึ่งพาตนเองได้ระยะยาว - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความพร้อมรับมือภัยพิบัติ และมีระบบเยียวยาฟื้นฟู ผู้ได้รับผลกระทบอย่าง ทั่วถึง รวดเร็ว และเป็นธรรม - ชุมชน และสถานศึกษา มีความปลอดภัย และ ปลอดภัยยาเสพติด - ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี อัตลักษณ์ ท้องถิ่น ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และต่อยอดภูมิปัญญา ท้องถิ่น ถูกถ่ายทอด สู่คนรุ่นใหม่อย่างยั่งยืน	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การเสริมสร้างขีด ความสามารถทาง การเกษตรและพัฒนา เศรษฐกิจฐานราก ให้เข้มแข็ง	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็ง กระตุ้นเศรษฐกิจทั้งระบบ	ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคง นำไปสู่การสร้างเศรษฐกิจ ฐานรากที่เข้มแข็ง ซึ่งเป็น กลไกสำคัญในการขับเคลื่อน และกระตุ้นเศรษฐกิจ ในภาพรวมทั้งระบบ	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals) (ทิศทางที่ต้องการในอนาคต)	ความคาดหวัง (Expect) (ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์	รายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดเพิ่มขึ้น	รายได้จากการท่องเที่ยวที่ เพิ่มขึ้นเป็นกลไกสำคัญใน การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ จังหวัด ส่งผลให้เศรษฐกิจ ทั้งระบบเติบโตในระยะยาว	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานและสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอุดมสมบูรณ์ ปัญหามลพิษลดลง	-ประชาชนมีจิตสำนึกในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม - สุขภาพและคุณภาพชีวิต ของประชาชนดีขึ้น - ระบบนิเวศสมดุลและยั่งยืน	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รองรับการดำรงชีวิต และการพัฒนาในทุกมิติ	ระบบโครงสร้างพื้นฐาน มีความพร้อมในการรองรับ การดำรงชีวิตและการพัฒนา ในทุกมิติ	เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ความปลอดภัย และลด อุบัติเหตุได้ สามารถรองรับ การขนส่งสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม และ เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงงาน การศึกษา และบริการ สาธารณะด้านต่างๆ	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ
ประเด็นการพัฒนาที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพ บริหารจัดการภาครัฐ และนวัตกรรมบริการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุคใหม่บริหารจัดการตาม หลักธรรมาภิบาล มีการ จัดบริการสาธารณะ ที่ทันสมัย	ราชการทันสมัย สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และเป็น ธรรม	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน จังหวัดชัยภูมิ

ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ประเด็นการพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ร่างประเด็น การพัฒนาจังหวัด ชัยภูมิ	ร่างประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2571-2575)	ร่างกรอบเป้าหมายและ แนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	ร่างแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 14	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การเสริมสร้างความ มั่นคงทางสังคมและ คุณภาพชีวิต	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา <u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว สังคม และคุณภาพชีวิต	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</u> การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตอย่าง ยั่งยืน <u>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</u> การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตอย่าง ยั่งยืน <u>ประเด็นการพัฒนาที่ 5</u> การเสริมสร้างความ มั่นคงและความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต <u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	<u>แนวทางการพัฒนาที่ 4</u> ยกระดับทุนมนุษย์เพื่อ รองรับเศรษฐกิจยุคใหม่ และพัฒนาคุณภาพชีวิต <u>แนวทางการพัฒนาที่ 1</u> พัฒนาการเกษตรชีวภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	<u>เป้าหมายที่ 3</u> สร้างหลักประกันว่า คนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมสวัสดิภาพ สำหรับทุกคนในทุกวัย <u>เป้าหมายที่ 4</u> สร้างหลักประกันว่า ทุกคนมีการศึกษาที่มี คุณภาพอย่าง ครอบคลุมและ เท่าเทียม และ สนับสนุนโอกาสใน การเรียนรู้ตลอดชีวิต <u>เป้าหมายที่ 2</u> ยุติความหิวโหย บรรลु ความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรม ที่ยั่งยืน <u>เป้าหมายที่ 3</u> สร้างหลักประกันว่าคน มีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ	<u>เสาหลักที่ 3</u> การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital) <u>เสาหลักที่ 1</u> การปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจ (Transform the Economy)	<u>ยุทธศาสตร์ที่ 3</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ <u>ยุทธศาสตร์ที่ 1</u> ยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง <u>ยุทธศาสตร์ที่ 2</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ประเด็นการพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ร่างประเด็น การพัฒนาจังหวัด ชัยภูมิ	ร่างประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2571-2575)	ร่างกรอบเป้าหมายและ แนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	ร่างแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 14	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					ส่งเสริมสวัสดิภาพ สำหรับทุกคนในทุกวัย <u>เป้าหมายที่ 5</u> บรรลุความเสมอภาค ระหว่างเพศและให้ อำนาจของผู้หญิงและ เด็กหญิงทุกคน <u>เป้าหมายที่ 8</u> ส่งเสริมการเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมี ผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน <u>เป้าหมายที่ 10</u> ลดความไม่เสมอภาค ภายในและระหว่าง ประเทศ <u>เป้าหมายที่ 11</u> ทำให้เมืองและการตั้ง ถิ่นฐานของมนุษย์มี ความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน		<u>ยุทธศาสตร์ที่ 3</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ <u>ยุทธศาสตร์ที่ 4</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคม

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ประเด็นการพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ร่างประเด็น การพัฒนาจังหวัด ชัยภูมิ	ร่างประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2571-2575)	ร่างกรอบเป้าหมายและ แนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	ร่างแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 14	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วน เพื่อต่อสู้กับการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและ ผลกระทบที่เกิดขึ้น เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มี ประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ชอบและครอบคลุมใน ทุกระดับ		
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การเสริมสร้างขีด ความสามารถทาง การเกษตรและพัฒนา เศรษฐกิจฐานรากให้ เข้มแข็ง	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว สังคม และคุณภาพชีวิต	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจและเพิ่ม ขีดความสามารถใน การแข่งขัน <u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและบริการ	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> พัฒนาขีดความสามารถ เกษตรอุตสาหกรรมครบ วงจร <u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน การค้า ชายแดน และผลิตภัณฑ์ ใหม่	<u>แนวทางการพัฒนาที่ 1</u> พัฒนาการเกษตรชีวภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม <u>แนวทางการพัฒนาที่ 3</u> พัฒนาการท่องเที่ยวและ บริการที่มีคุณภาพ เพื่อ สร้างรายได้ให้ชุมชน	เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรล ความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรม ที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคน มีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริมสวัสดิภาพ สำหรับทุกคนในทุกวัย	<u>เสาหลักที่ 1</u> การปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจ (Transform the Economy)	<u>ยุทธศาสตร์ที่ 1</u> ยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง <u>ยุทธศาสตร์ที่ 2</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน <u>ยุทธศาสตร์ที่ 3</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ประเด็นการพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ร่างประเด็น การพัฒนาจังหวัด ชัยภูมิ	ร่างประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2571-2575)	ร่างกรอบเป้าหมายและ แนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	ร่างแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 14	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
		<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</u> การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตอย่าง ยั่งยืน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต		เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมี ผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน <u>เป้าหมายที่ 9</u> สร้างโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม <u>เป้าหมายที่ 10</u> ลดความไม่เสมอภาค ภายในและระหว่าง ประเทศ <u>เป้าหมายที่ 11</u> ทำให้เมืองและการตั้ง ถิ่นฐานของมนุษย์มี ความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกัน และยั่งยืน		ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ <u>ยุทธศาสตร์ที่ 4</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคม

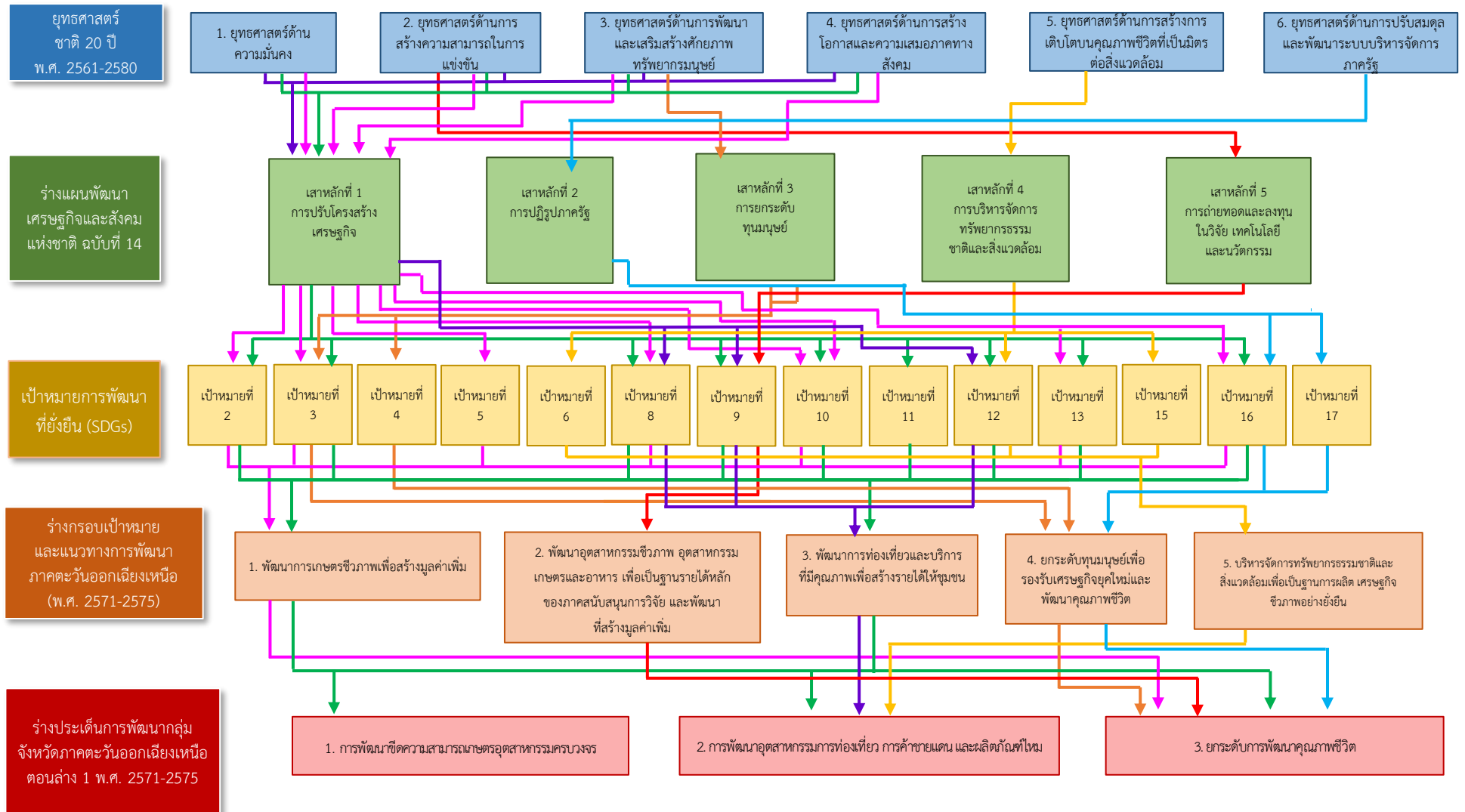
ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ประเด็นการพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ร่างประเด็น การพัฒนาจังหวัด ชัยภูมิ	ร่างประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2571-2575)	ร่างกรอบเป้าหมายและ แนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	ร่างแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 14	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภคและ ผลิตที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วน เพื่อต่อสู้กับการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและ ผลกระทบที่เกิดขึ้น เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มี ประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ชอบและครอบคลุมใน ทุกระดับ		
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> การพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว สังคม และคุณภาพชีวิต	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและบริการ	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน การค้า ชายแดน และผลิตภัณฑ์ ใหม่	<u>แนวทางการพัฒนาที่ 3</u> พัฒนาการท่องเที่ยวและ บริการที่มีคุณภาพ เพื่อ สร้างรายได้ให้ชุมชน	เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มี ผลิตภาพ และการมีงาน ที่สมควรสำหรับทุกคน	<u>เสาหลักที่ 1</u> การปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจ (Transform the Economy)	<u>ยุทธศาสตร์ที่ 1</u> ยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง <u>ยุทธศาสตร์ที่ 2</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ประเด็นการพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ร่างประเด็น การพัฒนาจังหวัด ชัยภูมิ	ร่างประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2571-2575)	ร่างกรอบเป้าหมายและ แนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	ร่างแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 14	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภคและ ผลิตที่ยั่งยืน		ในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคม
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</u> การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และ สิ่งแวดล้อม	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างมี ส่วนร่วม	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</u> การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน การค้า ชายแดน และผลิตภัณฑ์ ใหม่	<u>แนวทางการพัฒนาที่ 5</u> บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐาน การผลิตเศรษฐกิจชีวภาพ อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะ มีการจัดให้มีน้ำและ สุขอนามัยสำหรับทุก คน และมีการบริหาร จัดการที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มี รูปแบบการบริโภค และผลิต ที่ยั่งยืน	<u>เสาหลักที่ 4</u> การบริหารจัดการ ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment)	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ประเด็นการพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ร่างประเด็น การพัฒนาจังหวัด ชัยภูมิ	ร่างประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2571-2575)	ร่างกรอบเป้าหมายและ แนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	ร่างแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 14	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
					เป้าหมายที่ 15 ปกป้องฟื้นฟูและ สนับสนุนการใช้ระบบ นิเวศบนบก อย่างยั่งยืน จัดการป่า ไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้ การกลายสภาพเป็น ทะเลทราย หยุดการ เสื่อมโทรม ของที่ดินและพื้น สภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสีย ความหลากหลาย ทางชีวภาพ		
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 5</u> การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานรองรับการ ดำรงชีวิตและการ พัฒนาในทุกมิติ	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</u> การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</u> การสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจและเพิ่ม ขีดความสามารถใน การแข่งขัน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	<u>แนวทางการพัฒนาที่ 2</u> พัฒนาอุตสาหกรรม ชีวภาพ อุตสาหกรรม เกษตรและอาหาร เพื่อเป็นฐานรายได้หลัก ของภาคสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาที่สร้าง มูลค่าเพิ่ม	<u>เป้าหมายที่ 9</u> สร้างโครงสร้าง พื้นฐาน ที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	<u>เสาหลักที่ 5</u> การถ่ายทอดและ ลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และ นวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation)	<u>ยุทธศาสตร์ที่ 2</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ประเด็นการพัฒนา ของ อบจ.ชัยภูมิ (พ.ศ.2571-2575)	ร่างประเด็น การพัฒนาจังหวัด ชัยภูมิ	ร่างประเด็นพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 (พ.ศ.2571-2575)	ร่างกรอบเป้าหมายและ แนวทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs)	ร่างแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 14	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)
<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 6</u> เพิ่มประสิทธิภาพ บริหารจัดการภาครัฐ และนวัตกรรมการ บริการ	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 5</u> การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</u> การพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตอย่าง ยั่งยืน	<u>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</u> ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	<u>แนวทางการพัฒนาที่ 4</u> ยกระดับทุนมนุษย์เพื่อ รองรับเศรษฐกิจยุคใหม่ และพัฒนาคุณภาพชีวิต	<u>เป้าหมายที่ 16</u> ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อ การพัฒนาที่ยั่งยืนให้ ทุกคนเข้าถึงความ ยุติธรรม และสร้าง สถาบันที่มีประสิทธิผล รับผิดชอบ และ ครอบคลุม ในทุก ระดับ <u>เป้าหมายที่ 17</u> เสริมความเข้มแข็ง ให้แก่อกลไกการ ดำเนินงานและฟื้นฟู สภาพหุ้นส่วน ความร่วมมือระดับโลก สำหรับการพัฒนา ที่ยั่งยืน	<u>เสาหลักที่ 2</u> การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector)	<u>ยุทธศาสตร์ที่ 6</u> ยุทธศาสตร์ด้านการ ปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ

แผนผังความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. 2571-2575

ร่างประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
พ.ศ. 2571-2575

ร่างประเด็นการพัฒนา
จังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาของ
องค์การบริหารส่วน
จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2571-2575

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ของ อปท. ในระดับจังหวัด
ชัยภูมิ (พ.ศ. 2571-2575)

